

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
del Molt Honorable Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 8, dilluns 3 d'abril de 2006, edició amb motiu del Ple escolar

**Sessió sobre la millora de l'ús de l'aigua, el foment del civisme
arreu del país, la millora de la salut bucodental dels escolars
de Catalunya, la violència als centres educatius
i la millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya
i la prevenció de les conductes incíviques**

ÍNDEX

Intervencions dels representants escolars

Projecte de llei per a la millora de l'ús de l'aigua (p. 3)

Projecte de llei de foment del civisme (p. 6)

Projecte de llei per a la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya (p. 8)

Projecte de llei contra la violència als centres educatius (p. 10)

Proposició de llei de millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i de prevenció de les conductes incíviques (p. 11)

Intervencions dels grups parlamentaris

la Sra. Font i Montanyà, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (p. 13)

el Sr. Ibarz i Casadevall, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 14)

el Sr. Amorós i March, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 14)

la Sra. Prados Martínez, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 15)

el Sr. Rull i Andreu, del G. P. de Convergència i Unió (p. 15)

Cloenda

de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament de Catalunya (p. 16)

Annex

Projectes de llei (p. 17)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sr. Rull i Andreu, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Prados Martínez, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Ibarz i Casadevall, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Sra. Font i Montanyà, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, i la secretària general.

ORDRE DE L'ACTE

1. Debat i votació del Projecte de Llei per la millora de l'ús de l'aigua. Grup: Escola Edumar.
2. Debat i votació del Projecte de Llei per fomentar el civisme arreu del país. Grup: CEIP Perú.
3. Debat i votació del Projecte de Llei per la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya. Grup: Col·legi Jardí.
4. Debat i votació del Projecte de Llei per la violència als centres educatius. Grup: CEIP Josep Manuel Peramàs.
5. Debat i votació del Projecte de Llei per a millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i prevenir les conductes incíviques. Grup: CEIP Joanot Alisanda.
6. Intervenció dels representants dels grups parlamentaris.
7. Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament.

EL PRESIDENT

Molt bon dia, anem a començar. Quan es comença una sessió parlamentària sempre es diu: «Comença la sessió», per dir que s'ha començat. I quan s'acaba: «S'acaba la sessió.» Per tant, com que anem a començar una simulació parlamentària, ho farem dient: «Comença la sessió», d'acord? *(Pausa.)*

Doncs, comença la sessió.

Sigueu benvingudes i benvinguts tots, alumnes, professors... I, en primer lloc, vull agrair-vos l'esforç que heu fet en tot el treball, en tot el procés que heu seguit, i sobretot perquè esteu ara aquí, al Parlament de Catalunya, on seuen els diputats i les diputades normalment per fer el que han de fer els diputats i diputades normalment, que és fer lleis, aprovar lleis, fer el control i l'impuls del Govern de Catalunya.

Aquesta és una sala històrica i en els llocs on seieu vosaltres en aquests moments han passat algunes de les coses més importants de la història del nostre país; per tant, sigueu-ne també conscients.

Jo vull donar la benvinguda a totes les escoles que ens acompanyen avui: l'escola Edumar; el CEIP Perú, que, per cert, els hem de felicitar, perquè enguany han tingut un premi Conviure a Catalunya, moltes felicitats; el col·legi Jardí; el CEIP Josep Manuel Peramàs; el CEIP Joanot Alisanda. I també ens acompanya a la taula un representant o una representant de cada grup parlamentari, diputats i diputades que normalment seuen als llocs on esteu

asseguts vosaltres. Ens acompanyen el senyor Josep Rull, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió –que és ell–; la senyora Consol Prados, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi –fixeu-vos que en dic un d'aquí, un d'aquí...; ara toca allà–; l'Oriol Amorós, que és del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; el senyor Manel Ibarz, que és del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i la senyora Bet Font, que és del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

Projecte de Llei per a la millora de l'ús de l'aigua

Fetes les presentacions, de les escoles i els diputats i diputades, anem ja al primer punt de l'ordre del dia. I el primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Projecte de Llei per a la millora de l'ús de l'aigua. Presenta el projecte la senyora Alba Sau, del Grup, en aquest cas, Escola Edumar, de Castelldefels. Tens la paraula.

ALBA SAU

Senyor president, senyors i senyores, Projecte per a la millora de l'ús de l'aigua.

L'aigua és la font de vida, sense ella no podríem viure; l'aigua és un bé escàs. En el nostre territori català, i a conseqüència del clima, l'aigua és un bé del qual podem gaudir, però mai malgastar; plou poc i de vegades malament.

Creiem que l'aigua és molt important, no només per beure, sinó també per a la higiene diària. Ens preocupa que els nostres ecosistemes s'empobreixin a causa de la manca d'aigua. Els nostres rius, els veiem bruts, contaminats per la poca cura de les indústries que els utilitzen i exploten pel seu interès econòmic.

També ens preocupa que hi hagi un ús abusiu dels aqüífers. Segons vam sentir a les notícies, la sequera de l'estiu passat no només es devia a la manca de pluges, sinó també a l'ús incontrolat d'extracció d'aigua dels pous. Hem de gastar l'aigua necessària, no la podem llençar.

Ens preocupa molt que hi hagi gent que no valori l'aigua i mai pensi que es pot acabar. No tenim clar què pot passar en un futur. Si aquest està a les nostres mans, creiem que cal una regulació de l'ús de l'aigua, del seu consum a nivell agrari, industrial, urbà i familiar. Volem poder disposar d'aigua d'una manera responsable i que sigui aigua bona, de qualitat.

Article 1: com mantenir l'aigua neta. Els ajuntaments tenen l'obligació de controlar i analitzar l'aigua dels cursos dels rius i rieres, i mantenir netes les lleres que estiguin en el seu terme municipal. Serà obligatori que totes les empreses s'encarreguin de construir un sistema de depuració de líquids abans d'abocar-los a la xarxa pública de clavegueram o al riu. L'Ajuntament té l'obligació de posar papereres o contenidors a la vora del mar o del riu que estiguin en el seu terme municipal, per tal d'evitar elements contaminadors de l'aigua.

Els pagesos tenen prohibit d'abocar purins sobrants als rius i tenen l'obligació de tenir unes sitges per guardar els fems purins fins que no trobin un ús no perjudicial. No complir aquesta norma comportarà el pagament d'una multa. Els ajuntaments no podran donar llicència d'obres a la construcció de «vivendes» o fàbriques a la vora del curs d'un riu per evitar així el deteriorament de l'ecosistema del bosc de ribera, necessari per a la salut del riu.

Article 2: com regular l'aigua en cas de sequera. Quan s'ha declarat oficialment situació de sequera, caldrà que els ajuntaments segueixin les següents normes: *a*, reduir un tant per cent del subministraments de l'aigua a tots els establiments públics, llevat dels hospitals i a ambulatoris; *b*, la companyia d'aigües tindrà l'obligació de tancar els subministraments d'aigua dues hores al dia o més si és necessari; *c*, si hi ha un grau de sequera molt alt, els jardiniers dels parcs públics tindran l'obligació de deixar de regar la gespa; *d*, el Govern i la Junta d'Aigües marcaran la quantitat d'aigua que pugui sortir dels pantans.

Davant la situació de sequera, als domicilis privats la població haurà de seguir les següents indicacions: *a*, la població acceptarà que la companyia d'aigua redueixi la pressió de l'aigua de les aixetes, lavabos, rentadores, etcètera; *b*, la població tindrà l'obligació de fer arreglar les aixetes, canonades i cisternes de lavabos que perdin aigua; *c*, el Govern tindrà l'obligació de tenir informada la població de la situació de sequera i la seva evolució.

Article 3: com regular els aqüífers...

EL PRESIDENT

Alba, em permetes un segon? (*Pausa.*) En el joc parlamentari és molt important que ens adequem tots al temps que tenim, no?, perquè, si no, podríem estar moltes hores parlant. Llavors, us hem fixat uns temps, i el llumet que teniu al davant..., veieu? Tu, com que ets la primera..., t'ho hauria hagut d'explicar abans. Però, bé, en fi, el llumet que teniu al davant indica que el temps..., que s'acaba quan està taronja, i vermell, que ja no teniu més temps.

Per tant, tu ja has acabat el temps, però, bé, acaba. Si et sembla, llegeix els articles que queden..., com que tots tenen els articulats, expliques quins articles falten i així podem acabar. Et sembla?

ALBA SAU

D'acord.

EL PRESIDENT

Gràcies.

ALBA SAU

Com regular els aqüífers. Cal conèixer i regular el nivell dels aqüífers per tal de no quedar-nos sense aigües subterrànies. S'ha de demanar permís a l'Ajuntament per extreure aigua dels aqüífers. Les persones que no demanin permís per extreure aigua dels aqüífers

seran multades i pagaran una quantitat marcada pels municipis. L'Ajuntament de cada municipi dirà la quantitat determinada d'aigua que es pot extreure d'un aqüífer en època de sequera. Cal que l'Administració local controli mensualment l'aigua dels aqüífers.

Article 4: conscienciació del problema de l'aigua...

EL PRESIDENT

Alba, fem una cosa, llegeix només el títol de l'article, eh?

ALBA SAU

Bé. Conscienciació del problema de l'aigua; article 5: regulació del consum de l'aigua; article 6: com reutilitzar l'aigua ja utilitzada. I ja està.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors i senyores.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies a tu. Bé, un cop s'ha fet l'explicació del Projecte, que és més llarg, i, per tant, tenia més temps –també, doncs, clar, ha d'explicar-ho tot–, ara ve el torn dels grups parlamentaris que han de fixar la posició sobre el Projecte i han de dir si hi estan d'acord o no hi estan d'acord.

I té la paraula, en primer lloc, pel CEIP Perú, la senyora Soraya Moya El Ghaibi.

SORAYA MOYA

Senyor president, senyors i senyores, els alumnes del CEIP Perú creiem que l'aigua és el tresor més valuós que té la humanitat i estem d'acord que cal millorar-ne l'ús, perquè de la del nostre planeta blau només un 3 per cent és potable.

És ben veritat que fa pocs mesos es parlava que hi haurien restriccions a casa nostra a causa de la manca de pluges i al baix nivell dels embassaments. Sort que la situació ha millorat i no ha fet falta de moment prendre aquestes mesures. Però no sabem si en un futur la sequera també ens afectarà.

L'escalfament global del nostre planeta no afavoreix la conservació dels casquets polars i de les glaceres, i això és una pèrdua constant lamentable per a la població mundial.

Abans, ens ho explicaven els nostres pares, tots els pobles tenien un riu o rierol on s'hi podia anar a jugar. Amb els anys, la gran majoria s'han assecat i s'han perdut. Les nostres conques hidrogràfiques s'han ressentit de molts afluents que van minvant moltíssim el seu cabal.

Sí que veiem que l'aigua amb el pas del temps en lloc de créixer ha disminuït, un element que és tan necessari per a la vida.

Ens posicionem totalment a favor dels sis articles del Projecte de llei de l'escola Edumar, de Castelldefels.

Respecte al primer, «Com mantenir l'aigua neta», creiem que és bàsic i fonamental sancionar els particulars, empreses i indústries que incompleixin els requisits demanats per les administracions.

Pel que fa al segon, «Com regular l'aigua en cas de sequera», pensem que tot i que semblin mesures poc agradables, caldrà tenir-les programades per si arriben a fer falta, i tothom haurà de tenir l'obligació de complir-les.

En el tercer, «Com regular els aqüífers», ens mantenen fermes que són les aigües subterrànies les que més s'han de vigilar.

L'article quart, «Conscienciació del problema de l'aigua», creiem que és el més important per afavorir-ne l'estalvi i el bon ús. Campanyes divulgadores, que a la vegada que entretinguessin i divertissin els nens i nenes els ensenyessin a no menysprear-la, serien realment el millor mètode per a una nova cultura de l'aigua.

L'article cinquè, «Regulació del consum de l'aigua». Opinem que és cada cop més just que si una part del món ha de fer cada dia una excursió per anar a buscar l'aigua potable, nosaltres no podem permetre'ns malgastar-la ni desaprofitar-la.

I per últim, l'article sisè, «Com reutilitzar l'aigua ja utilitzada». Coincidim amb els nostres companys que les depuradores haurien de ser obligatòries a tots els municipis de més de cinc-cents habitants per tal de poder reutilitzar l'aigua i contribuir així a un desenvolupament sostenible.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del Col·legi Jardí, la senyora Mariona Estapé Sentí.

MARIONA ESTAPÉ

Senyor president, senyores i senyors, nosaltres, els alumnes del Col·legi Jardí, també som conscients que l'aigua és un bé escàs, i està en mans de tots fer-ne un bon ús perquè tant ara com en el futur no n'hàgim de patir la manca.

Per tant, pensem que seria una bona pràctica regular el consum d'aigua, però no únicament en situacions de sequera, sinó en l'ús quotidià, fomentant l'ús de dispositius automàtics en tots els edificis de nova construcció.

Malgrat tot, potser no seria necessària l'aplicació del punt 1 de l'article 5, que obliga els ciutadans a no instal·lar banyeres en els seus habitatges, perquè aquestes, en ocasions, són necessàries per a algunes persones. I si el Govern ja estableix una quantitat d'aigua per habitatge segons el nombre de components, dependrà de cadascú l'ús que en faci.

A nosaltres també ens agradaria gaudir dels espais naturals que ens poden oferir els rius per anar-hi a compartir les estones de lleure amb els nostres companys i familiars. Per tant, creiem molt apropiat que, tal com diu l'article 1, tots els ajuntaments treballin per aconseguir aquesta fita que ja s'ha aconseguit en alguns municipis de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el Grup del CEIP Josep Manuel Peramàs. I té la paraula el senyor Oriol Pastor.

ORIOI PASTOR

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de sisè l'escola Josep Manuel Peramàs voten favorablement al Projecte de llei per a la millora de l'ús de l'aigua.

L'aigua és un element fonamental i bàsic en la nostra vida, i se n'ha de regular l'ús i la reutilització.

Estem d'acord amb tots els articles, tot i que n'hi ha alguns als quals voldríem fer diverses puntualitzacions. En l'article 2, es parla de reduir el subministrament de l'aigua en situació de sequera, excepte en hospitals i ambulatoris. Nosaltres hi afegiríem també les residències d'avis i les llars d'infants, donada la seva particular naturalesa.

Per una altra banda, i dins del mateix article, hi afegiríem un punt sobre l'excessiva proliferació de camps de golf. Ja saben tots vostès que el manteniment d'aquest tipus d'instal·lacions suposa un excessiu consum d'aigua, en especial a l'estiu, just quan les reserves d'aigua al nostre país estan més baixes. És per això que proposem establir mesures de control per acabar amb l'excessiva construcció d'aquests espais. Paral·lelament, aquelles instal·lacions que ja estiguin en funcionament han d'estar obligades a tenir sistema de reutilització de l'aigua, així com sistemes d'emmagatzematge. En el cas de no adoptar aquests sistemes, i dins d'un temps raonable, s'executaria el tancament d'aquestes instal·lacions.

Finalment, a l'article 5, es parla d'establir una quantitat d'aigua per habitatge segons el nombre de components. Creiem injusta aquesta regulació, perquè totes les famílies són diferents i l'edat dels seus components condiciona força la despesa d'aigua.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del Grup del CEIP Joanot Alisanda. La senyora Mireia Bernus Jimeno té la paraula.

MIREIA BERNUS

Senyor president, senyores i senyors, com a representant del nostre Grup he d'expressar la nostra conformitat sobre el Projecte de llei per a la millora de l'ús de l'aigua.

Considerem que el més important per administrar correctament l'aigua és conscienciar tots els ciutadans sobre el valor de l'aigua. Cap imposició sobre el consum de l'aigua tindrà efectes si no hi ha un bon coneixement de la problemàtica de la sequera i les seves conseqüències. És molt necessari que aquesta informació arribi a tothom, individus, col·lectius i indústries.

Estem d'acord sobre les disposicions per regular els aqüífers i com reutilitzar l'aigua depurada, però no creiem necessària la prohibició de les banyeres, ja que també poden tenir una funció terapèutica. Proposem una esmena en el primer punt de l'article número 5 que rectifiqui l'ús de les banyeres.

Sense més rectificacions, el nostre vot és afirmatiu. Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Un cop s'ha fet l'explicació del Projecte i han intervingut els diversos grups parlamentaris, el que cal ara és votar el Projecte de llei per veure si s'aprova o no s'aprova.

Ho farem a mà alçada, i primer jo diré: «Vots a favor del Projecte?»; després: «Vots en contra?»; i finalment: «Abstencions?». Per tant, els que hi estiguin a favor hauran d'aixecar la cartolina en el moment que jo ho digui, eh? Vots a favor, verd; vots en contra, vermell, i abstencions, em sembla que és groc, no? *(Pausa.)* Doncs, vinga. Ha quedat clar, no, el sistema? *(Pausa.)*

Doncs, anem a votar el Projecte de llei per a la millora de l'ús de l'aigua.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ara direm el resultat... *(Pausa.)* El Projecte de llei per a la millora de l'ús de l'aigua ha estat aprovat per 131 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

Projecte de llei de foment del civisme

Passem al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Projecte de llei per fomentar el civisme arreu del país. Presenta el Projecte el senyor Daniel Viñas Miquel, del CEIP Perú, de Barcelona.

DANIEL VIÑAS

Senyor president, senyors i senyores, Projecte de llei per fomentar el civisme arreu del país.

Catalunya es troba, des de fa uns anys, immersa en una allau de conductes antisocials que vulneren els principis ètics de la convivència. Les nostres ciutats i molts indrets es veuen diàriament amenaçats per actes vandàlics que deixen una empremta difícil d'esborrar.

Com a ciutadans i ciutadanes del futur, creiem que és necessari un canvi d'hàbits, d'actituds i una legislació que actuï de fre davant dels grafitis, els sorolls, les drogues, les escombraries, els orins.

Si donem una ullada a les capitals europees veïnes, podem constatar les següents diferències.

Londres, la capital d'Anglaterra, castiga amb penes de presó que poden arribar fins a cinc anys i amb severes multes les conductes antisocials dels adults que persisteixin a fer soroll a la nit, consumir droga en públic, tirar escombraries al carrer, orinar al carrer... El 2004, el nombre de delictes antisocials va superar el milió d'episodis, amb un augment d'un 7 per cent respecte a l'any anterior. Els menors d'edat, els tribunals dictaminen unes mesures especials per a reeducar-los, més que sancionar-los.

Paris, la Ciutat de la Llum, amb 26 milions de turistes el 2004, sempre presenta un aspecte quasi impecable, fins i tot el mes d'agost, quan les masses desordenen terrasses, bulevards, museus i parcs. És un exemple

de civisme, llibertat i tolerància, respectant l'espai públic i el patrimoni. De tota manera s'ha endurit la legislació sobre urbanisme, perquè la policia nacional, de tolerància zero, pugui actuar en calent sobre el territori, on la seva presència és visible i activa.

Venècia, a Itàlia, amb 37,1 milions de visitants el 2004, és el cinquè destí turístic del món. El juliol del 2005, l'Ajuntament va multar vuit turistes amb cinquanta euros cada un perquè anaven sense samarreta per la plaça de Sant Marc. «L'hospitalitat no s'ha de confondre amb la permissivitat, ja que no respectaven la dignitat de la ciutat», va declarar Augusto Salvatori, conseller de la tutela i el decòrum ciutadans.

Florència. A la ciutat dels Mèdici està prohibit asseure's a les escales dels monuments per a menjar, beure, realitzar actes contraris a la neteja i al decòrum que pertorbin la quietud pública.

Propostes d'alguns municipis de Catalunya.

Granollers. L'Ajuntament ha posat en marxa el projecte Graffnollers, per a facilitar el procés creatiu dels joves i regular així determinades pràctiques artístiques que habitualment es produeixen al marge de la legalitat. A través del Servei de Joventut, es localitzen els murs públics i privats que puguin ser il·lustrats amb un grafit. Si els seus amos hi estan d'acord, es firma un pacte. Aquests murs autoritzats se senyalitzen amb la marca del projecte, i unes línies verticals indiquen el límit de l'espai on es pot pintar. Els artistes han de presentar una instància, segons la qual es comprometen a no generar brutícia, no bloquejar el pas en els espais públics, no generar sorolls excessius i no incloure continguts violents, polítics o pornogràfics. L'Ajuntament es reserva el dret a repintar el mur si no s'adequa als acords establerts o quan hagin passat nou mesos.

L'Hospitalet de Llobregat. L'alcalde va presentar el nou servei de neteja de pintades d'edificis públics i privats de la ciutat. Aquest servei s'afegeix a la brigada cívica que des de fa uns anys treballa en el municipi netejant espais públics i retirant cartells de les façanes. El seu cost s'eleva a sis-cents mil euros.

Lleida ciutat. L'Ajuntament ha cedit un mur d'enormes dimensions de la ribera del Segre als artistes grafitistes que ho han demanat, perquè puguin esplaiar-se i canalitzar la seva creativitat.

La Federació de Municipis demana un gran pacte en pro del civisme. La FMC, Federació de Municipis de Catalunya, que agrupa més de mig miler d'ajuntaments i trenta consells comarcals, ha acordat crear un laboratori per elaborar un estudi sobre la situació actual del civisme. Quan tinguin els resultats, faran recomanacions als consistoris per a promoure la ciutadania cívica. El president de la FMC, Manuel Bustos, va declarar que l'Observatori del Civisme i la Convivència vol convertir-se en un fòrum de reflexió per a suggerir propostes concretes d'actuació al conjunt de les administracions públiques, especialment als ajuntaments.

Sitges. La Blanca Subur ha engegat una campanya a tots els carrers, on damunt de rajoletes de ceràmica s'hi poden llegir frases com aquesta: «No embruteu les parets, la netedat és un gran senyal de civilització.»

EL PRESIDENT

Daniel, com que el temps s'ha acabat, ens hauries de llegir només el títol de l'article, i així podríem donar entrada ja als altres, no?

DANIEL VIÑAS

Article 2, vigilància ciutadana; article 3, autorització municipal; article 4, penalització judicial; article 5, redempció social; article 6, col·laboració institucional; article 7, participació ciutadana; article 8, criteri de selecció; article 9, especialització dels continguts; article 10, premis a les iniciatives populars, i article 11, campanyes publicitàries.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara entrem en el torn de fixar posicions, i en primer lloc té la paraula l'Escola Edumar, el senyor Aleix Segarra. *(Pausa.)* Recordeu el temps, eh?

ALEX SEGARRA

Senyor president, nosaltres ens abstindrem en aquesta Proposició de llei, perquè hi ha aspectes de forma que no ens acaben d'agradar. Per exemple, creiem que els articles estan massa centrats en el tema dels grafitis.

D'altra banda, pensem que hi ha un excés d'exemples de capitals i poblacions, amb dos o tres n'hi hauria prou.

Nosaltres proposem dues solucions: canviar el títol de la Llei, com ara: Projecte de llei per tenir les parets netes de les nostres poblacions. O bé, no canviar el títol i ampliar la Llei amb articles que parlin de més aspectes del civisme.

Estem d'acord que des dels centres educatius i mitjançant informació es potenciï el bon ús i la bona pràctica del nostre entorn per tenir una vida millor. Considerem que el tema del civisme és un aspecte molt important per a la nostra vida de cada dia i volem que aquest Parlament es preocupi d'aquest tema.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del Col·legi Jardí, la senyora Georgina Garriga Sánchez.

GEORGINA GARRIGA

Senyor president, senyores i senyors, nosaltres, els alumnes de sisè del Col·legi Jardí, de Granollers, estem d'acord amb aquest Projecte de llei, ja que creiem que perquè els ciutadans puguin viure en unes condicions dignes s'ha de fomentar el civisme a tota la població catalana.

Un dels principals actes incívics són els grafitis, per això trobem molt encertada la iniciativa que han tingut les ciutats de Lleida o Granollers d'habilitar zones on es puguin dibuixar grafitis legalment.

També estem d'acord amb l'article 5, que obliga a aquells que incompleixin els pactes establerts amb les

administracions a col·laborar amb les brigades de neteja per tal de compensar els danys que han originat.

Per contra, hem de dir que creiem que l'article 6 és una mica exagerat, ja que no pensem que, per pintar una paret de manera il·legal, s'hagi de poder arribar a condemna judicial.

Respecte als grafitis, tots estem d'acord que les imatges violentes, racistes o pornogràfiques han d'estar totalment prohibides.

Malgrat tot, estem d'acord amb gairebé tot el Projecte, però creiem que s'ha centrat massa en els grafitis, ja que hi ha actes incívics més importants que s'han de resoldre, com ara el consum de drogues o la higiene pública.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del CEIP Josep Manuel Peramàs, i té la paraula el senyor Cristian Rodríguez Cencerrero.

CRISTIAN RODRÍGUEZ

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de sisè de l'Escola Josep Manuel Peramàs, en termes generals, voten favorablement el Projecte de llei proposat per l'escola Perú, tot i que caldria puntualitzar alguns dels articles que ens han presentat.

Troblem a faltar concretar el tipus de sancions que es rebrà en el cas d'alguna conducta incívica. S'ha de determinar un barem on s'especifiqui el grau de gravetat d'aquest tipus de conducta, la reincidència, i en concret quin tipus de sancions es rebrà en cadascun dels casos.

Per una altra banda, creiem que s'hauria d'explicitar en algun article com les escoles han de potenciar conductes cíviques i dotar-les de mecanismes i el suport necessari per poder treballar-les.

Finalment, creiem que les zones que puguin ser pintades han d'estar molt més senyalitzades, i que representants de les associacions de veïns hi participin i vetllin pel seu bon ús i manteniment.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Té la paraula ara, en nom del CEIP Joanot Alisanda, la senyora Berta Afageme Cerdán.

BERTA AFAGEME

Senyor president, senyors i senyores, estem plenament d'acord amb l'objectiu de fomentar el civisme arreu del país. És insuficient per assolir l'objectiu desitjat. Tot i la seva poca concreció, estem d'acord amb la majoria de mesures que es proposen, però n'hi ha tres que no acabem de compartir. Són les següents.

No acabem de veure clar que l'Ajuntament deixi i faciliti espais per fer-hi pintades. Per què a qui fa grafitis se li ha de facilitar l'espai? Es facilita l'espai a altres formes d'expressió artística?

No entenem quin és exactament l'objectiu de l'article 7, de la participació ciutadana. Quin és l'objectiu

de demanar l'opinió dels ciutadans? La creativitat i el nivell artístic d'una obra és independent de l'opinió que en puguin tenir els ciutadans.

Tampoc trobem necessària l'especialització que planteja l'article 9. Per què a qui els agrada un tipus d'expressió artística han de tenir més facilitats que aquells a qui els agrada, per exemple, la pintura realista, cubista o la pintura abstracta?

Amb tot, tenint en compte que amb la resta d'articles hi estem d'acord, el nostre vot serà positiu. Per tant, hi votarem a favor.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Doncs, moltes gràcies.

I passarem a votar aquest Projecte de Llei. Farem igual que abans, per tant...

Vots a favor del Projecte de Llei per fomentar el civisme arreu del país?

Vots en contra?

Abstencions?

Abans no l'he presentat, però la senyora Imma Folchi, que és la que em dona el resultat, és la secretària general del Parlament, i és qui, des de l'Administració parlamentària, dona fe que les coses es facin bé.

I aquest Projecte de Llei ha estat aprovat per 102 vots a favor, 13 en contra i 29 abstencions.

Projecte de Llei per a la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya

Per tant, aprovat el segon, passem al tercer. El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Projecte de Llei per a la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya. Per exposar el Projecte té la paraula la senyora Neus Campins Rovira, del Col·legi Jardí, de Granollers.

NEUS CAMPINS

Senyor president, senyores i senyors, nosaltres, els nens i nenes de sisè del Col·legi Jardí, de Granollers, hem elaborat aquesta Llei amb la finalitat d'aconseguir una salut bucodental òptima, gratuïta i correcta per a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

La sanitat és un servei molt important per a tota la població ja que cuida de la salut dels ciutadans. La sanitat cada vegada fa més avenços tecnològics, però tot i així no cobreix totes les necessitats de la població. Per això nosaltres, des del Col·legi Jardí, volem millorar l'aspecte de la salut bucodental.

El nostre Projecte de Llei es basa principalment en la salut bucodental dels nens i nenes d'entre sis i setze anys, ja que són les edats entre les quals cau la dentadura de llet i s'estableix la dentadura definitiva. Per tant, reflectim en la nostra Llei la importància de la prevenció amb visites anuals als centres educatius per part de professionals de la salut dental a fi i efecte d'ensenyar una tècnica de raspallat correcta, una dieta adi-

ent i un manteniment adequat: glopeig de solucions fluorades, freqüència de raspallat, etcètera.

Amb aquest Projecte de Llei volem que tots els infants i adolescents de Catalunya puguin gaudir de les mateixes prevencions bucodentals, ja que moltes famílies no es veuen disposades a assumir la gran responsabilitat i la gran despesa econòmica que suposa anar al dentista anualment. Per causa d'això no tots els nens i nenes de la nostra comunitat autònoma poden gaudir d'una boca sana i correcta. Creiem que si les despeses econòmiques originades per problemes d'ortopèdia i ortodòncia estiguessin subvencionades per la sanitat pública, els catalans i catalanes gaudiríem d'una millor salut dental.

Per tal de promoure una salut bucodental òptima i gratuïta de la població catalana proposem aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Té la paraula ara, per fixar la seva posició en nom de l'Escola Edumar, el senyor Víctor Martínez.

VÍCTOR MARTÍNEZ

Senyor president, estem d'acord amb aquesta Llei perquè creiem que és necessari que tots els escolars a Catalunya tinguin la boca sana. D'altra banda, també veiem com un encert denunciar que la sanitat pública catalana ofereix uns serveis insuficients pel que fa a l'odontologia: pròtesis bucals, etcètera, no els cobreix la sanitat pública.

Pel que fa a la prevenció, estem d'acord que l'escola pot ser un lloc d'aprenentatge, però caldria limitar les activitats d'aprenentatge individual a tallers que es realitzin a l'etapa infantil, de tres a sis anys, i no tant a la primària, que ja hauria d'entendre's com a cosa apresada.

Les revisions bucodentals per a tothom s'han de fer a les escoles. Els desplaçaments als centres d'atenció primària distorsionen el ritme escolar. Proposem un furgó sanitari comarcal que pugui atendre els alumnes a la mateixa escola. També recolzem els programes de glopeig de solucions fluorades. No veiem tan clar el fet de portar dentífric i raspall de dents a l'escola; l'espai, la netedat i l'ordre d'aquests estris no és fàcil de controlar, ni el temps d'ús.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Doncs, ara és el torn del CEIP Perú, i té la paraula el senyor Víctor Castro.

VÍCTOR CASTRO

La salut és el primer desig de tota persona. Si tenim salut ja ho tenim tot. Aquesta frase es repeteix constantment quan es saluden els amics. Per tenir-la és important seguir una dieta equilibrada, fer esport i tenir una actitud positiva davant la vida.

Per seguir una dieta equilibrada s'ha de menjar tot tipus d'aliments i controlar el consum excessiu de dolços. Aquests a la llarga produeixen malalties a les dents i a les genives, que són la porta d'entrada al cos. Amb una boca infectada és més fàcil agafar infeccions que podríem evitar. Els odontòlegs asseguruen que després d'un àpat circulen milers de microorganismes per la cavitat bucal i que si no es renten les dents i les genives acuradament aquells ataquen com si d'una lluita es tractés. La higiene bucodental no és fàcil; necessita una pràctica i uns estris adequats.

El Projecte de llei del Col·legi Jardí, de Granollers, demana que les escoles ajudin amb personal sanitari especialitzat els alumnes, i com fer-ho, que els de mitja pensió es rentin les dents després de dinar perquè incorporin l'hàbit a la seva vida, i que un cop l'any hi hagin revisions per detectar i prevenir futures anomalies. Nosaltres, els alumnes del CEIP Perú, hi estem d'acord, perquè es guanyaria molt en salut.

Respecte a les prestacions sanitàries odontològiques, ens posicionem també a favor que siguin el màxim nombre possible gratuïtes per tal que puguin arribar a la totalitat de la població escolar.

Si ens ho permeteu, voldríem afegir que la societat actual, amb molta publicitat enganyosa, sobretot a la televisió, contribueix a fomentar el consum desmesurat de pseudoaliments, que, sense tenir cap valor nutritiu, desencadenen l'aparició de càries, placa dental, etcètera.

Per tant, defensem primer una educació sanitària, programada des de la infància fins a l'educació secundària, que valori la bona alimentació, condemni la que no aporta res de bo a l'organisme i ensenyi una correcta profilaxi de la boca. Arribar a l'edat adulta amb totes les peces sanes hauria de ser l'objectiu que s'intentés aconseguir.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del CEIP Josep Manuel Peramàs, i té la paraula la senyora Míriam Portillo.

MÍRIAM PORTILLO

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de sisè de l'escola Josep Manuel Peramàs en termes generals estem d'acord amb el Projecte de llei per a la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya.

La Generalitat ha de vetllar pel dret reconegut per la Constitució espanyola per a la protecció de la salut per a tots els ciutadans. Actualment la despesa dels serveis odontològics és molt elevada; hi ha famílies que per la seva renda no poden accedir a aquests serveis. És injust, doncs, que per una qüestió econòmica hi hagi nens que no puguin posar-se en mans d'un especialista. Cal, doncs, treballar perquè això no sigui així i garantir i treballar per la gratuïtat d'aquest servei, tan necessari per a la salut dels infants.

Estem d'acord també que l'escola té el deure, juntament amb les famílies, d'ajudar els seus alumnes a ad-

quirir en general hàbits saludables. Entre aquests, per descomptat, figura la higiene bucodental.

És per això que considerem necessari que es treballi de ben petits per prevenir posteriors complicacions.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. I ara, per acabar aquest torn, del CEIP Joanot Alisanda, la senyora Clara Alba Rey.

CLARA ALBA

Senyor president, senyors i senyores, en principi vam pensar que aquesta Llei estava prou bé. La part introductòria, que parla de la importància d'una bona prevenció de la salut bucodental, està ben exposada. També estem d'acord que, els nens, se'ls ensenyi a raspallar-se bé les dents.

Però hem anat trobant altres punts amb els quals no acabem d'estar d'acord. L'article 2 està ben exposat, però és, al nostre entendre, incomplet. Hauria d'explicar què els passaria als nens que no ho fessin. Seria obligatori?

El glopeig que planteja l'article 3 creiem que s'hauria de fer a casa, no a l'escola; llavors el fluor s'hauria de poder adquirir a les farmàcies de forma gratuïta.

Les revisions que planteja l'article 4, cada nen les hauria de fer amb el seu dentista, així hi hauria un tracte més personal. Això no hauria de suposar una despesa econòmica.

I, finalment, creiem que s'haurien de subvencionar tots els tractaments d'ortodòncia, sempre que siguin necessaris i no es tracti només d'una qüestió estètica.

Considerem que l'objectiu que persegueix aquesta Llei està bé, però pensem que no hauria de recaure en l'escola, sinó en les mateixes famílies.

Per tant, hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies.

Passem a la votació d'aquest Projecte de llei.

Estem tots preparats i preparades? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest Projecte de llei per a la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya ha estat aprovat per 81 vots a favor, 56 en contra i 7 abstencions.

Projecte de llei contra la violència als centres educatius

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Projecte de llei per la no-violència als centres educatius. Presenta el Projecte la senyora Ikram Benktib Serrouk, del col·legi Josep Manuel Peramàs, de Mataró.

IKRAM BENKTIB

Senyor president, senyores i senyors, el Projecte de llei triat per l'escola Josep Manuel Peramàs ha estat el Projecte de llei per la no-violència en els centres educatius.

Preàmbul. L'augment de les agressions físiques i verbals entre els alumnes en centres educatius és cada cop més preocupant. L'escola, lloc on es formen els futurs ciutadans de la nostra societat, s'està convertint lentament en un espai poc propici a aquest treball; intolerància, manca de diàleg i respecte sembla que estiguin guanyant terreny.

L'escola té la seva responsabilitat, però la família també: ha de vetllar pel seu bé, ha d'aprendre a dir que no, perquè això també és educar. Els pares han d'ensenyar a respectar, a tolerar, a tenir un comportament cívic; en resum, a comportar-se correctament dins d'una societat.

La responsabilitat de la mateixa societat tampoc la podem oblidar. Els models i valors que es transmeten als nens no són positius. Aquests, com la conciliació laboral i familiar, s'han de treballar. I els centres educatius se'ls ha de dotar dels recursos i estratègies perquè tot això no vagi a més. En les nostres mans, doncs, tenim el futur de la nostra societat.

Títol I, dels nens. Article 1, el respecte. Els alumnes tenen el deure de respectar qualsevol persona de la comunitat educativa. Article 2, serveis a la comunitat. Els actes que produeixin danys en el mobiliari escolar comportaran un determinat nombre d'hores, d'acord amb la gravetat, fora de l'horari lectiu, destinat a la comunitat educativa. Article 3, aula de reflexió. Els alumnes reincidents assistiran a una aula creada a cada centre educatiu on, a través de professionals, es farà un treball per orientar i guiar la seva actitud envers els altres.

Títol II, dels pares. Article 4, els pares i els seus fills. Els pares han de preocupar-se pel que fan els seus fills. En el cas de tenir dificultats, els centres educatius han d'oferir suport de professionals per orientar-los. Article 5, el diàleg. El centre educatiu i la família han d'ensenyar estratègies per solucionar els conflictes; l'agressió no soluciona res, tot al contrari, fa més gran el conflicte. Article 6, comunicació escola i família. S'ha de potenciar la comunicació entre pares i mares; per això els pares treballadors han de tenir el dret d'exigir a la seva empresa gaudir del temps necessari per entretenir-se amb el centre educatiu.

Títol III, el centre educatiu. Article 7, reglament de règim intern. Els centres educatius han de revisar el seu reglament de règim intern i adaptar-lo a les necessitats actuals.

Moltes gràcies per l'atenció.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Explicat el Projecte de llei, ara és el torn de les posicions. I en primer lloc, per l'Escola Edumar, la senyora Ainhoa Mateo.

AINHOA MATEO

Senyor president, nosaltres estem a favor d'aquesta Llei. Tots ens hem de respectar i no maltractar-nos. La violència no soluciona res, al contrari, en provoca més. Trobem correcte que els centres educatius emprin tota mena de recursos per aturar la violència. També creiem que la comunicació és molt important en tots els aspectes: parlant la gent s'entén; parlar és educar.

Veiem que l'aula de reflexió és una bona idea, però veiem necessari fer alguns matisos. No cal construir una aula només per a aquest ús. A les escoles sempre hi ha algun espai buit: departament, tutoria o la mateixa aula. No cal perdre necessàriament classe per acudir a l'aula de reflexió. Durant l'hora del pati es pot dur a terme aquesta tasca i així no cal perdre hores de classe que després costen de recuperar.

Tot el que siguin punts de trobada, de diàleg i de reflexió seran motius de l'augment de la qualitat de la convivència als centres educatius.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del CEIP Perú, i en aquest cas és la senyora Llubitz Carbal Jiméñez que agafa la paraula.

LLUBITZA CARBAJAL

Senyor president, senyors i senyores, estem contents de trobar-nos en el Parlament perquè és on els representants del poble vénen a parlar. És el màxim democràtic del país; expressar les opinions, arribar a acords, tenir punts de diferència, fer valoracions segons els criteris, votar les lleis, etcètera, són algunes de les activitats que s'hi duen a terme. Si no tinguéssim parlament, que s'encarrega de canalitzar les diferents maneres de pensar, segurament tindríem actituds més radicals, més autoritàries i més violentes. El diàleg és l'instrument que ha d'usar sempre l'home per arribar a convèncer el seu adversari; mai s'ha de recórrer a la violència.

Avui, la societat, sense voler-ho, és generadora de les conductes agressives que deriven en violència als centres educatius. Els alumnes del CEIP Perú ens situem a favor del Projecte de llei per la no-violència als centres educatius, presentat pel CEIP Josep Manuel Peramàs, de Mataró, perquè creiem que el diàleg que representa la comunicació i la reflexió són els valors que s'han de treballar des de la infància fins a l'educació secundària per evitar les situacions violentes.

Estem a favor d'ajudar els alumnes i les famílies que presentin problemes de comunicació, però també estem d'acord que si reincideixen, hauran de seguir un tractament especial, que els reorienti cap a una altra nova via.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del Col·legi Jardí, i té la paraula el senyor Arnau Bayarri Cañabate.

ARNAU BAYARRI

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes del Col·legi Jardí, de Granollers, creiem que aquest Projecte de llei per reduir la violència als centres educatius és important perquè reflecteix molts aspectes de la realitat.

És un problema preocupant i els centres no disposen de suficients recursos i personal per poder fer front a la problemàtica actual. Els pares, en ocasions per manca de temps, cada vegada deleguen més en les escoles l'educació dels seus fills, i pensem que també és responsabilitat seva educar en els valors i les normes.

La societat cada vegada responsabilitza més les escoles de l'educació en tots els aspectes; alguns que fins ara potser pertanyien a l'àmbit familiar i que ara també recauen en les escoles sense que aquestes rebin suficients recursos.

Nosaltres votarem a favor d'aquest Projecte de llei, perquè pensem que família, escola i societat han d'involucrar-se conjuntament per poder fer front a la problemàtica actual.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara, és el torn del CEIP Joanot Alisanda, i té la paraula la senyora Cristina Chica González.

CRISTINA CHICA

Senyor president, senyors i senyores, sobre aquest Projecte de llei, que fa referència a la violència als centres educatius, estem d'acord amb les idees que s'hi expressen, però no amb la forma.

El Projecte recull la problemàtica, però en canvi no deixa clares les actuacions que s'han de dur a terme. En el títol I, sobre els nens, ens agradaria veure escrites quines actuacions s'han de fomentar dins i fora de les escoles per tal d'afavorir el respecte entre els alumnes. Per exemple, la utilització dels mitjans de comunicació per dur a terme les campanyes educatives sobre el respecte.

Malgrat tot, el nostre vot és negatiu. Creiem que perquè millori la convivència en els centres educatius és oportuna una llei que reguli i fomenti actuacions en contra de la violència. Per tant, caldrà continuar treballant per trobar una forma més adequada.

Per tot allò expressat, votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Fetes totes les posicions, ara és el torn de la votació. Anem a votar aquest Projecte de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ara donarem el resultat. El Projecte de llei per la no-violència als centres educatius ha estat aprovat per 92 vots a favor, 42 vots en contra i 8 abstencions.

Proposició de llei de millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i de prevenció de les conductes incíviques

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat i votació del projecte de llei per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i per prevenir les conductes incíviques. Presenta el projecte el senyor Bernat Bertran Gubern, del CEIP Joanot Alisanda, de Sabadell.

BERNAT BERTRAN

Senyor president, senyors i senyores, el Grup Parlamentari del CEIP Joanot Alisanda proposa una llei per millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i prevenir les conductes incíviques.

Millorar la qualitat de vida dels ciutadans és imprescindible per garantir que els seus ciutadans puguin tenir una vida harmònica, equilibrada i saludable.

Així mateix, el nivell de vida de què gaudeixen les ciutats és també determinant per a la convivència harmònica, equilibrada i pacífica amb relació als ciutadans.

Per garantir una bona qualitat de vida en les nostres ciutats, cal la participació i la col·laboració tant de les institucions com de tots i cadascun dels ciutadans. Tant les institucions com els ciutadans són responsables de la qualitat de vida de les nostres ciutats. Les institucions han de posar les condicions per tal que l'espai de la ciutat sigui un espai humà i humanitzador, on sigui possible conviure i en harmonia. Així mateix, han de vetllar per preservar, protegir i mantenir els espais públics; és a dir, els espais que són de tots.

Els ciutadans han de conèixer, respectar i complir les lleis i les normes que regulen la convivència ciutadana, i respectar els seus conciutadans i les seves ciutats. En pocs anys, la vida a les ciutats ha canviat de tal manera que es fa necessari adoptar mesures que ajudin a millorar la qualitat de vida de la nostra societat i la convivència entre els seus ciutadans.

Per això la nostra Llei consta de trenta-dos articles que pretenen regular aspectes com: la contaminació acústica, la contaminació visual, els carrers i les places, el mobiliari urbà, els parcs i els jardins, la vigilància i el manteniment, i les conductes incíviques.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Passem al posicionament. En primer lloc ho farà l'Escola Edumar, i en el seu nom parlarà el senyor Miquel Castellà.

MIQUEL CASTELLÀ

Senyor president, l'Escola Edumar votarà a favor d'aquesta Llei perquè creiem necessari actuar per la qualitat de vida dels habitants de Catalunya. És necessari millorar diverses coses de les nostres ciutats.

Sobre la contaminació acústica, estem d'acord que cal que els carrers siguin per a la gent, i no només vies

de comunicació per als cotxes i altres elements sorollosos. Sí que hi trobem a faltar el fet que no es contempli que, puntualment, i amb el permís corresponent, es puguin fer festes als parcs o carrers que sobrepassin les deu de la nit. Les festes majors, Cap d'Any, Sant Joan són motiu de convivència entre les persones, i cal ampliar aquest horari.

Sobre la contaminació visual, cal que els ajuntaments destinin unes parets perquè els grafiters puguin expressar-se. Sobre els carrers i places, ens agrada que les cases estiguin netes, els parcs públics es mantinguin acollidors. El Projecte de llei proposa la figura del vigilant per fer complir normes. Nosaltres creiem que també fa falta la policia local per oferir més seguretat als barris.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del CEIP Perú, i té la paraula el senyor Nelson Martínez Chicas.

NELSON MARTÍNEZ

Senyor president, senyors i senyores, els alumnes del CEIP Perú creiem que és ben cert que cal millorar la qualitat de vida de la nostra societat i la convivència entre els seus ciutadans. Pensem també que hi estem tots implicats, tant les institucions a qui pertoquei com cadascun dels ciutadans.

Títol I, de la contaminació acústica. Ens sembla necessari per preservar la salut física i psíquica dels ciutadans reduir els decibels permesos i continuar la política de situar els polígons industrials lluny dels cascs urbans, és a dir, dels habitatges.

Creiem que la contaminació acústica de vehicles, bars, indústries, comerços, aparells, etcètera, ha de ser fortament sancionada ja que és antinatural, distorsiona la ment i provoca generalment conductes violentes i agressives. Avui, algunes marques de roba enganyen sobretot la població adolescent en presentar-los la música moderna molt forta i excessivament repetitiva en els seus comerços, amb l'únic objectiu de fer-los comprar els seus productes en el mínim temps possible.

Títol II, de la contaminació visual. Passejar per la ciutat hauria de ser un plaer per als sentits. Els nostres ulls necessiten imatges que despertin una feliç i sana imaginació. Això és el Projecte que nosaltres, el CEIP Perú, defensem en aquest Ple, i tal com hem explicat, les institucions tenen la responsabilitat de vetllar perquè així sigui.

Títol III, dels carrers i de les places. Som plenament conscients que els carrers i les places per on transitem els vianants haurien de presentar una netedat i una pulcritud òptimes. Caldria una conscienciació ciutadana que arribés a tothom, fins al punt que tirar una cigarreta o quelcom al terra fos considerat delictes de grau superior en urbanisme i sancionat amb treballs de compensació.

Títol IV, del mobiliari urbà. Respecte el mobiliari urbà, també ens hem definit com a defensors del seu

bon ús, i fem esment especial dels bancs dels jardins, on s'asseuen preferentment els avis i els o les mainades dels infants, així com aquests. Els dos extrems de la vida necessiten tota la nostra consideració i respecte.

Títol V, dels parcs i jardins. L'amor a les plantes que tenen la resta de països europeus, sobretot França, és ben visible en la gran quantitat de parterres, jardineres, arbres i parcs estesos per tota la geografia urbana de les seves ciutats. Aquesta natura, que les humanitza, demana educació des de l'etapa infantil fins a la secundària, pel fet que arriba a considerar-se indispensable viure envoltats del món vegetal.

Títol VI, de la vigilància i el manteniment. Donem la raó al CEIP Joanot Alisanda, de Sabadell, en demanar que tornin les figures dels vigilants, persones que amb la seva presència i el seu bon fer dissuadien de qualsevol acció incívica els ciutadans que no volien complir les normes establertes per la societat.

Títol VII, de les conductes incíviques. El nostre Projecte de llei i aquest han esdevingut paral·lels. No és casualitat que sense comunicar-nos-ho hàgim tingut els mateixos interessos i hàgim arribat a les mateixes conclusions envers aquesta societat que ens tocarà viure en un futur molt proper.

Volem una Catalunya rica i pròspera, però a la vegada sostenible i respectuosa amb l'entorn. Volem uns pobles i unes ciutats capdavanteres i dignes que siguin models per als mils de turistes que ens visiten d'arreu del món.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Pel Col·legi Jardí, té la paraula el senyor Marc Sabaté Martínez.

MARC SABATÉ

Senyor president, senyores i senyors, nosaltres també creiem necessari garantir una bona qualitat de vida a les nostres ciutats, i pensem que és indispensable per aconseguir aquesta fita, la participació i col·laboració de les institucions i de tots els ciutadans.

Estem d'acord amb el plantejament i contingut del Projecte, però tanmateix pensem que hi ha alguns articles que s'haurien de millorar.

L'article 4 estableix com a velocitat màxima dins de les ciutats, quaranta quilòmetres/hora. Nosaltres creiem que s'hauria de regir per la marcada pel Codi de circulació.

D'altra banda, l'horari que s'estableix en l'article 6 per no permetre realitzar cap activitat al carrer que provoqui soroll, pensem que hauria d'adequar-se al tipus de ciutat, a les estacions de l'any..., així, com contemplar com a excepcions les celebracions de les festes majors dels pobles o ciutats.

Esperant aquestes millores, els alumnes de l'Escola Jardí, de Granollers, votem a favor d'aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

I per acabar aquest bloc, té la paraula, en nom del CEIP Josep Manuel Peramàs, el senyor Youseff El Mzoure Chekroune.

YOUSEFF EL MZOURE

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de sisè de l'escola Josep Manuel Peramàs voten favorablement a la Proposició de llei per millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya, prevenir les conductes incíviques, tot i que hi ha alguns articles que han estat objecte d'un debat intens.

L'Administració ha de sotmetre les noves construccions a uns controls per garantir l'impacte ambiental i visual, i que garanteixin la seguretat dels ciutadans. Tanmateix considerem que les comunitats de veïns han de vetllar pel compliment de les normes establertes per la mateixa comunitat i, en cas de no ser així, han de posar-ho en coneixement de l'Administració.

L'article 27, que parla de la creació de la figura del vigilant, el veiem complicat, primer, per l'aspecte econòmic, perquè crear aquesta figura seria una despesa econòmica important; segon, en el cas de la seva creació, s'hauria d'especificar els drets i les responsabilitats que tindria, i per últim, s'ha de pensar que els ciutadans també tenen la responsabilitat de respectar les normes elementals de convivència a tots els barris i zones de les ciutats; pel fet de formar part d'una societat s'ha de suposar que tots els que hi viuen haurien d'aprendre a viure entre persones.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies.

I passarem a la votació.

Vots a favor d'aquest Projecte de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

El Projecte de llei per a millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i prevenir les conductes incíviques ha estat aprovat per 99 vots a favor, 32 vots en contra i 7 abstencions.

Intervencions dels representants dels grups parlamentaris

I ara passarem al sisè punt de l'ordre del dia, que és la intervenció dels grups parlamentaris.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Bet Font.

LA SRA. FONT I MONTANYÀ

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors, bé, en nom del meu Grup Parlamentari, he de felicitar-vos, a tots vosaltres, a totes vosaltres, per la feina que heu fet. Escoltar-vos ha estat un plaer. La veritat és que en cap moment se te n'anaven les idees cap a una altra banda,

perquè ens cridàveu molt l'atenció. Ha estat molt interessant escoltar-vos. També els temes que heu debatut són interessants, la majoria d'ells d'una gran actualitat, i que, a més a més, està clar que afecten el conjunt de la societat i les persones que la integrem.

Dels vostres posicionaments, se'n desprèn una mica un paral·lisme amb el que passa també aquí, en el Parlament, que és que no sempre estem d'acord en tot. Per això som diputats i diputades de diverses procedències, de diversos grups polítics, i vosaltres, doncs, avui també aquí heu tingut posicionaments que en alguns casos discrepaven.

Fins i tot quan globalment s'està d'acord amb una proposta, pot passar que en un article concret, en un aspecte concret del projecte de llei, doncs, no hi hagi unanimitat. La diferència és que en el cas del Parlament nosaltres tenim un temps previ d'anar debatent els articles, de presentar esmenes, fins i tot de fer-ne transaccions, que serien textos que els hauríem redactat de comú acord, per tal de mirar d'acostar sempre al màxim les posicions. Però, en tot cas, al final també podem emetre un vot contrari o un vot de discrepància.

El que està clar és que el treball, tant el que heu fet vosaltres com el que també fem nosaltres aquí, al Parlament, serveix per adonar-nos que les coses no sempre són o blanc o negre, sinó que una proposta concreta pot tenir pros i contres, pot tenir avantatges i inconvenients, i que cal valorar què pesa més, no? Si ens decidim per aplicar-la malgrat que sapiguem que pugui tenir algun inconvenient, doncs, deu ser perquè hem valorat que té moltes més coses positives. Bé, això és la feina que s'ha d'anar fent diàriament en el moment que s'han de prendre decisions.

Jo crec que els temes que heu plantejat també permeten adonar-nos que –unes quantes coses, molt breument– hi ha actituds individuals que afecten el conjunt de la societat, fins i tot algunes d'aquestes actituds individuals poden acabar afectant els vostres fills i els vostres néts, que diem a vegades, doncs, les futures generacions, com és en el cas de l'aigua, que hi han actituds que van molt més enllà del que puguem estar vivint nosaltres en aquest moment.

Un altre element important és que les responsabilitats sovint estan molt repartides. Vosaltres, en els articles, en els projectes de llei, posàveu responsabilitats a les administracions –a l'Ajuntament, a la Generalitat–, o a l'escola, o a les famílies, o a vosaltres mateixos. Això és important, tot i que a vegades heu discrepat de què tocava a cadascú. Sovint la solució està que aquestes responsabilitats es pactin entre tots, eh?, i que cadascú faci el que estigui a les seves mans, el que sigui realment..., el que li pertoqui de més a prop.

Un altre element és que en els processos parlamentaris i en el funcionament democràtic en general acostuma a passar que una persona parla en nom d'un grup; és el portaveu. És el que avui heu fet les persones que heu intervingut aquí. I vosaltres, els que heu intervingut, heu hagut d'escoltar els vostres companys i companyes, de la mateixa manera que els diputats i diputades, quan intervenim aquí, ho fem després d'ha-

ver valorat què és el que voldrien, doncs, les persones que ens varen nomenar diputats, que ens van votar, no?

I bé, ja acabo dient que el que està clar és que per buscar solucions a determinats problemes el més important és conèixer-los a fons, conèixer les causes, conèixer les conseqüències, conèixer els fets que els agreugen. I el que vosaltres heu fet aquí i els dies previs, amb el treball, amb les discussions que heu fet als centres, és la millor manera de conèixer els temes, i, per tant, també de buscar-hi solucions.

Moltes gràcies, i fins a una altra.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya qui us adreçarà unes paraules, i ho farà en el seu nom el senyor Manel Ibarz i Casadevall.

EL SR. IBARZ I CASADEVALL

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies a tots els que heu vingut avui aquí; a vosaltres, als vostres professors, per la feina que feu i per com de bé que la feu.

Ara bé, a mi m'agradaria aprofitar aquests minuts per fer un parell de comentaris. El que avui hem fet aquí, heu de tenir clar que només és possible en democràcia. És a dir, quan en un país governa la majoria amb respecte de la minoria, a través d'un procediment, que coneixem com les eleccions, que consisteix a elegir per part de tots els ciutadans aquells que han de governar i han de dictar les lleis.

El fet que tothom sigui convidat a votar és perquè considerem, creiem i estem convençuts que tots els ciutadans són iguals i lliures. Això, que dit així sembla tan senzill, la veritat és que a la pràctica és força més complicat, perquè cal que tots plegats ens ho creguem, això, i que aquests conceptes els fem nostres per tal que la democràcia sigui realment allò que diem que és.

No podem fiar la solució dels nostres problemes als altres. Per gestionar correctament l'aigua, per assolir el civisme, per aconseguir la màxima qualitat de vida per a tots els ciutadans, per fer que la salut sigui un dret universal o per eradicar la violència, les lleis necessiten el concurs de tots. I no és necessari i no hauria de ser necessari que ens en reclamem el compliment.

Per tant, jo us convido a seguir el treball de conèixer com funciona el nostre sistema de convivència, però sobretot us emplaço que incorporeu a la vostra manera de viure aquelles coses que ens converteixen en ciutadans, que fomenteu l'amor a la llibertat, el respecte per la llibertat dels altres i la convicció que tots –tots– els nostres conciutadans són iguals. Serà la millor contribució que podreu fer a la convivència, al país i a la llibertat de tots, que segur que serà la millor contribució, fins i tot més enllà del que diguin les lleis.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

EL SR. AMORÓS I MARCH

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats per un dia, en primer lloc, donar-vos les gràcies per la feina que heu fet, pel que avui ens heu explicat i el que en podem aprendre, però sobretot també perquè avui heu après i ens heu ensenyat el que veiem cada dia, i és que en la democràcia, en la vida parlamentària, el que hem de procurar entre tots és trobar un punt de trobada a punts de vista diferents que cadascú porta abans de venir aquí.

Jo estic segur que si a més a més de l'exercici que heu fet avui, haguéssim fet la segona volta d'anar treballant també les esmenes i cadascú aportar el seu trosset i el seu granet a cada llei que s'ha proposat avui, el nivell d'acord a què hauríem arribat hauria estat molt alt. Perquè també heu de saber que moltes vegades –moltes vegades–, quan parlem de temes concrets, quan parlem de temes que afecten la vida quotidiana de les persones, després de debats llargs i de moltes discussions, tots els partits també som capaços d'arribar sovint a acords. I avui segur que hauria passat això si haguéssim passat més endavant. Però si es mantenen els desacords no passa res, perquè la democràcia és això, que decideixi la majoria, però que es respecti –que es respecti– també l'opinió de la minoria.

Avui heu abordat problemes per transformar la nostra societat a partir d'elements de la vida quotidiana. I això es pot fer. Jo crec que la vida es pot canviar i la societat es pot canviar a partir de moltes transformacions. Heu parlat, per exemple, de l'ús de l'aigua i de la necessitat... Heu dit una cosa molt important sobre l'aigua, que heu parlat del bosc de ribera. Fins ara, fins fa uns quants anys, hi ha hagut una gran millora als rius de Catalunya, però sobretot en la qualitat de l'aigua; en canvi, s'havia parlat molt poc dels boscos de ribera i de la importància que té per a la salut dels rius, no només que l'aigua baixi neta, sinó que a l'entorn del riu no hi hagi una canalització de ciment, sinó un bosc de ribera. Això m'ha semblat molt important. També heu parlat del rebut progressiu de l'aigua.

I sempre en totes les lleis que fèieu hi havia una preocupació per la igualtat i per la igualtat d'oportunitats entre tots els ciutadans.

Quan heu parlat del civisme m'ha interessat especialment l'element de la proporcionalitat del càstig; és a dir, el càstig no és l'única solució i sovint no és la millor solució. S'ha plantejat, quan s'ha parlat d'aquesta Llei, i s'ha parlat de buscar solucions alternatives als conflictes que hi hagi respecte a les normes que ens establem. I segurament també el problema del civisme, el problema de respectar el que és de tots és un problema que el solucionarem millor si tots ens estimem més el que tenim al nostre entorn, ens estimem més l'escola, ens estimem més el nostre barri, ens estimem més la nostra ciutat i també el nostre país i, si voleu, el nostre planeta.

De la llei de salut bucodental, m'ha interessat especialment..., hi he trobat un principi, a més a més compartit per tots els grups o totes les escoles que avui han parlat, que és la defensa del principi de la igualtat. Però

també s'ha apuntat un problema, i és que tots els avanços tecnològics que hi hagi en salut els volem tots de seguida, però, clar, això comporta un increment de costos que també s'ha abordar, i algun dels oradors ho ha dit. Ara, com s'ha dit en moltes lleis, hi ha una part que es pot demanar a la Generalitat, que es pot demanar als ajuntaments, que es pot demanar a les institucions, i hi ha una part que ens toca a cadascú. I com m'explicava un nen de sisè no fa gaires dies, una part important per a la salut bucodental també és que els altres nens de la classe –i això és feina vostra– no es riguin dels que porten ferros, perquè hi ha nens que no volen a vegades tractaments d'aquests per la vergonya que passen a classe. I això també ens ha de fer pensar a tots, eh?

Respecte al tema de la violència als centres, s'han tocat punts molt importants, com és la conciliació de la vida laboral i familiar, que els pares puguem passar més temps amb els nostres fills i els fills més temps amb els pares, i com això ajudaria a una millor convivència de tot tipus, inclosa la de la violència a les aules.

I finalment, una completíssima llei de qualitat de vida, amb multitud de propostes. Per tant, quan es fan moltes propostes això té una cosa bona, i és que es solucionen molts problemes, però té una cosa complicada, que hi ha més possibilitats de ficar la pota. Volia destacar-ne una, perquè la comparteixo al cent per cent: defensar les voreres i les zones de vianants, defensar l'espai per a les persones, perquè els cotxes han ocupat els nostres carrers i les nostres places i els hem de recuperar per a les persones.

Així, doncs, moltes gràcies per aquestes propostes tan interessants que ens heu fet avui.

EL PRESIDENT

Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre senyora Consol Prados.

LA SRA. PRADOS MARTÍNEZ

Gràcies, president. Senyores i senyors, avui crec que és un dia important per a tots vosaltres, i m'atreiria també a dir que per a nosaltres, per als diputats i les diputades també, sobretot quan veiem aquesta sala plena, i, per tant, veiem la riquesa i el dinamisme, l'empenta que representeu, el present i el futur que representeu. I tot això ens encoratja en la nostra feina diària aquí, al Parlament. Segurament, o probablement, que d'aquí a uns anys algú de vosaltres, algun o alguna, tornarà a venir a aquesta cambra com a diputat o com a diputada. I això també és la democràcia; és la participació, és la igualtat, és la base per al progrés dels pobles.

Heu fet un exercici de democràcia. Les lleis estan al servei de les persones, reconeixen drets, ordenen les activitats, volen resoldre els problemes. Heu presentat els vostres projectes, heu fet el debat, heu presentat les vostres opcions, igual que fem en la nostra activitat parlamentària, amb una voluntat de millorar..., cadascú des de la seva opció. La democràcia, per tant, també és diàleg, com el que heu fet avui aquí.

Heu presentat projectes de molta importància, com l'ús responsable de l'aigua, aquest bé que és comú i que és escàs i que necessita el compromís per part de tothom. O dos projectes que posen èmfasi en el civisme; civisme com a base per a la convivència, el respecte per a tothom i per a l'espai públic, que és de totes les persones, de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes. Un d'aquests projectes, a més a més, amb una base que fa referència a la qualitat d'aquests espais, perquè ajudin a millorar precisament el civisme des de la responsabilitat de tothom.

Un tercer projecte de llei que posa èmfasi en les qüestions de salut, concretament en la millora de la salut bucodental, i sobretot hi destacaria aquesta demanda o aquesta petició perquè pugui ser d'accés per a tothom, com heu defensat en les vostres intervencions.

Un projecte de llei, també, que heu presentat, contra la violència als centres educatius, que com heu dit és un treball de tothom –de l'escola, de les famílies, dels companys i de les companyes–, i que necessita precisament molt de diàleg, respecte, coneixement dels altres. Per tant, heu treballat projectes de lleis que volen millorar la qualitat de vida, solucionar problemes que tenim pendants, i, com també heu exposat, amb responsabilitats compartides, però responsabilitats que segurament comencen per cadascú, des del compromís que representa també el fet de sentir-nos ciutadans i ciutadanes.

Felicitats per tota la feina que heu realitzat. Moltes gràcies per la feina que heu fet; per ser avui, aquí; pel coratge, també, que demostreu, i endavant amb aquest exercici de democràcia, que el pugueu practicar des del dia a dia, des del vostre compromís, des de la vostra ciutadania. Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

EL SR. RULL I ANDREU

Moltes gràcies, senyor president. Diputades, diputats... –avui heu estat diputats i diputades per un dia. Alguns dels meus companys ja ho han dit. Algun dia, vosaltres, tant de bo que també pugueu estar aquí, però representant el conjunt del poble de Catalunya.

Escolteu, ho heu fet molt bé. Sou allò..., uns cracs. Els que heu intervingut aquí i els que heu preparat totes les intervencions. I també els vostres professors: la Teresa Baqué, la Teresa Sans, la Montse Pujalts, el Joan Llorenç, l'Àngels Folch, que us han ajudat a fer aquesta presa de posició avui.

Escolteu una cosa, el que heu fet avui, durant molts anys no es podia fer. Veieu aquesta sala? A aquesta sala hi heu entrat per unes portes que teniu aquí al costat. Doncs us heu d'imaginar que durant trenta-sis anys –trenta-sis anys, imagineu-vos quant temps!– aquestes portes van estar tancades amb totxos, amb maons, i no s'hi deixava entrar la gent, aquí, i no s'hi deixava parlar de democràcia, de llibertat, de justícia, dels problemes que tenia la gent.

Per tant, avui feu un acte molt important. Penseu que hi ha hagut molta gent, potser no els vostres pares, però els vostres avis, que això que feu vosaltres no ho van poder fer. Hi havia un senyor, que es deia Franco –us sona, en Franco? (pausa)–, que era un dictador. Doncs, aquest dictador va ser el que va decidir que això no es pogués fer. Per tant, la primera cosa que hem de defensar és la democràcia. I avui vosaltres heu fet un exercici de democràcia.

Segona cosa, la força del diàleg. Que potent, oi? Amb el diàleg es pot construir molt més que no pas amb altres eines. El diàleg és una força que construeix, és una força positiva. I avui us heu volgut convèncer els uns als altres. En uns casos, us n'heu sortit; en d'altres, no.

Tercera cosa que us volia dir. Sabeu quin és un dels pitjors enemics que tenim? És la indiferència; és allò de dir: «A mi tant me fa.» Si hi ha algú que pateix al meu costat, «a mi tant me fa». Si hi ha alguna cosa que no funciona bé a la meua ciutat, «a mi tant me fa». Si hi ha una guerra a l'Iraq, «a mi tant me fa». Us heu de rebel·lar! Escolteu, heu de dir: «A mi no tant me fa; jo estic disposat a donar la meua opinió, estic disposat a canviar les coses, estic disposat a canviar el món.»

I permeteu-me que acabi citant una frase que vaig sentir d'aquest senyor que ara us parlarà aquí, que és el president del Parlament, el senyor Ernest Benach. En una xerrada amb uns companys vostres, va dir una frase que a mi em va agradar molt. Va dir el següent –atenció, m'agradaria que hi poguéssim pensar. Va dir: «Ho van aconseguir perquè no sabien que era impossible.» Hi ha tantes i tantes coses en el món que es poden canviar, perquè hi ha gent com vosaltres que tenen il·lusió, que tenen compromís, que tenen voluntat de servei i que estan disposats a arribar a dalt de tot.

Doncs, escolteu, moltes felicitats. Avui heu exercit aquesta força de la democràcia. I quan sortiu d'aquí, penseu això: que als vostres fills i als vostres néts no els passi que hi hagi algú com el Franco que tapiï aquestes portes, que tapiï les portes de la justícia i la llibertat.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Doncs, moltes gràcies.

Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament

Ara hem acabat el sisè punt. I el darrer ja són unes paraules meves per acabar aquesta sessió, i intentarem que siguin unes paraules breus, però em fa l'efecte que és important fer una mica de recull de tot plegat.

En primer lloc, voldria expressar la satisfacció per haver pogut acollir un cop més, aquí, al Parlament, aquesta nova edició del Ple escolar. I com ja han fet els que m'han precedit en l'ús de la paraula, felicitar-vos de tot cor perquè realment ho heu fet molt bé. Ho heu fet molt bé els que heu parlat –algú s'ha passat de temps, però bé, és igual–, ho heu fet molt bé els que ho heu preparat, i els professors i professores, doncs, evident-

ment, han fet la seva feina, que també és fonamental perquè poguéssiu sortir avui aquí.

Ja us ho han dit, i jo us ho he dit en començar, i ara us ho han repetit, els llocs on esteu asseguts en aquests moments són els llocs on seuen els representants polítics que s'escullen cada quatre anys, quan hi han eleccions, els llocs que ocupen els diputats i les diputades. Des d'aquí es fan les lleis, des d'aquí s'impulsa l'acció del Govern, es controla el Govern, i, per tant, com ja s'ha dit, aquest és un lloc especialment important.

Avui heu fet vosaltres les vostres propostes, i ho heu fet en forma de projecte de llei. Com he dit abans, aquí també fem..., no exactament igual, però s'hi assembla moltíssim. I vosaltres heu pogut veure quina és la feina que fan els representants polítics. Jo crec que heu estat molt bé, a l'alçada de les circumstàncies, evidentment, i el que és important també és que sigueu conscients que això, quan es fa en el dia a dia, és molt important que penseu que s'està fent també per allò que a vosaltres us afecta, per aquests temes que vosaltres heu comentat, però també per altres temes: per la vostra escola, pel vostre barri, per la vostra ciutat, pel vostre poble, etcètera. Per tant, quan es fa una feina aquí, penseu en el que vosaltres heu fet, perquè d'alguna manera hi ha una sintonia molt directa.

És molt important que vosaltres pugueu estar avui, aquí, que conegueu quina és aquesta institució, el Parlament de Catalunya. I és important que hagueu experimentat quines són, doncs, les regles del joc. És important que sapigueu distingir el poder legislatiu, que és el que representa el Parlament, del poder executiu, que és el que representa el Govern de la Generalitat, i com funciona el nostre sistema de representació política. I, en el fons, saber què es fa aquí, al Parlament, perquè moltes vegades el Parlament té una mala fama que és absolutament injusta, com si aquí no es fes res. Doncs, aquí es fa molta feina. I vosaltres ho heu pogut viure molt directament aquests dies.

Deixeu-me destacar una cosa, ja per acabar, perquè em fa l'efecte que és molt important. Tots els temes que heu plantejat són molt importants, i em sembla que heu triat molt bé quins temes haviem de parlar. I a més a més, tots portaven al darrere unes reflexions que nosaltres també ens les hem de fer, i ens les hem de fer sovint.

Però hi ha una cosa que m'ha cridat l'atenció. Tres, de les cinc propostes que heu fet, tenen a veure amb el foment de les actituds cíviques, amb parlar directament i clarament de no-violència, i d'alguna manera que hi hagin conductes respectuoses, que hi hagin hàbits, que hi hagin actituds, que hi hagin valors que en definitiva són necessaris per no posar en risc la convivència entre les persones que vivim en una mateixa comunitat, en una mateixa societat.

Per tant, si vosaltres ho heu plantejat, és segur que el que hi ha és una preocupació social, que arriba a les escoles, per tant, i que té la nostra societat, per afavorir el respecte, la tolerància i la diversitat en les relacions entre els catalans. Només que hagueu portat aquest fet com a fet de debat, com a tema de reflexió, jo crec que ja és molt positiu per definició.

I és molt important que tots plegats siguem conscients –i vosaltres especialment com a ciutadans i ciutadanes del futur– que cal, en alguns elements, un canvi de models i de comportaments. Hi ha una cosa que es diu «valors», i a vegades és una cosa que algú diu que és antipàtica, que fins i tot és una mica carca, retrògrada, no? Però els valors són molt importants per construir una societat, un país de futur, per construir la Catalunya que vosaltres viureu i que vosaltres fareu possible. I els valors, amb el temps han canviat. Per tant, que reflexioneu en aquests moments sobre la cohesió, sobre la convivència, sobre la diversitat, sobre la Catalunya real en definitiva, em fa l'efecte que és molt important.

Escolteu, i res més. Jo només vull dir-vos que estem molt contents que estigueu aquí, que podeu explicar amb tot l'orgull del món que heu estat al Parlament de Catalunya i que heu segut on seuen els diputats i les diputades –això és molt important, com ja s'ha dit–, i que vosaltres, en definitiva, representeu aquesta Catalunya del futur. Com que la representeu i la fareu vosaltres, ara és el moment d'estudiar, d'aprendre... –que no sempre és el mateix «estudiar» i «aprendre», eh?, penseu que una cosa és «estudiar» i una altra cosa és «aprendre»–. Doncs, ara és el moment d'estudiar i d'aprendre, perquè la Catalunya que vosaltres viureu, la Catalunya que vosaltres fareu, la Catalunya aquesta, diversa, plena de convivència i de cohesió social, sigui una Catalunya on la gent sigui molt feliç. Nosaltres farem el que podrem perquè així sigui, però vosaltres també tindreu la vostra responsabilitat.

Moltes gràcies, i enhorabona per la feina ben feta. I, com he dit abans, quan s'acaba la sessió del Parlament, què es diu? (*Veus de «S'aixeca la sessió!»*)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia.

Annex

Escola Edumar, Castelldefels

Projecte de llei per a la millora de l'ús de l'aigua

PREÀMBUL

L'aigua és la font de la vida, perquè sense ella no podríem viure. L'aigua és també un bé escàs. En el nostre territori català, i a conseqüència del clima, l'aigua és un bé del qual podem gaudir, però mai no hem de malgastar. Plou poc i, de vegades, malament.

Creiem que l'aigua és molt important no només per a beure sinó també per a la higiene diària.

Ens preocupa que els nostres ecosistemes s'empobreixin a causa de la manca d'aigua. Els nostres rius es veuen bruts, contaminats per la poca cura de les indústries que els utilitzen i els exploten per al seu interès econòmic. També ens preocupa que hi hagi un ús abusiu dels aqüífers.

Segons s'ha informat, la sequera de l'estiu passat no només es devia a la manca de pluja, sinó també a l'ús incontrolat d'extracció d'aigua dels pous.

Hem de gastar l'aigua necessària, no la podem llençar. Ens preocupa molt que hi hagi gent que no valori l'aigua i mai no pensi que es pot acabar.

No tenim clar què pot passar en un futur. Si aquest és a les nostres mans, creiem que cal una regulació de l'ús de l'aigua, del seu consum agrari, industrial, urbà i familiar. Volem disposar d'aigua d'una manera responsable i que sigui aigua bona, de qualitat.

ARTICLE 1

Com mantenir l'aigua neta

1. Els ajuntaments tenen l'obligació de controlar i analitzar l'aigua dels cursos dels rius i les rieres i mantenir netes les lleres dins el seu terme municipal.

2. Les empreses tenen l'obligació de construir un sistema de depuració de líquids abans d'abocar-los a la xarxa pública de clavegueram o al riu.

3. Els ajuntaments tenen l'obligació de posar papereres o contenidors a la vora del mar o del riu en el seu terme municipal, per a evitar elements que contaminin l'aigua.

4. Es prohibeix als pagesos d'abocar els purins sobrants al riu; així mateix, han de tenir unes sitges per a guardar els fems i els purins fins que se'ls doni un ús no perjudicial. L'incompliment d'aquesta norma comporta el pagament d'una multa.

5. Els ajuntaments no poden donar llicències d'obres per a la construcció d'habitatges o fàbriques a la vora del curs d'un riu, per a evitar així el deteriorament de l'ecosistema del bosc de ribera, necessari per a la salut del riu.

ARTICLE 2

Com regular l'aigua en cas de sequera

1. Quan es declara oficialment la situació de sequera cal que els ajuntaments segueixin les normes següents:

a) Reduir un tant per cent del subministrament de l'aigua a tots els establiments públics, llevat dels hospitals i els ambulatoris.

b) Tancar el subministrament d'aigua dues hores al dia, o més si és necessari.

c) Deixar de regar la gespa dels parcs públics, si hi ha un grau de sequera molt alt.

d) El Govern i la Junta d'Aigües han de marcar la quantitat d'aigua que pot sortir dels pantans.

2. Davant la situació de sequera, als domicilis privats la població ha de seguir les indicacions següents:

a) Acceptar que la companyia de l'aigua redueixi la pressió de l'aigua a les aixetes, els lavabos, les rentadores i la resta d'instal·lacions que la utilitzen.

b) Fer reparar les aixetes, les canonades i les cisternes de lavabos que perdin aigua.

3. El Govern ha de mantenir la població informada de la situació de sequera i la seva evolució.

ARTICLE 3

Com regular els aqüífers

1. Cal conèixer i regular els nivells aqüífers per a no quedar-se sense aigües subterrànies.

2. Per a extreure aigua dels aqüífers s'ha de demanar permís a l'Ajuntament.

3. Les persones que no demanin permís per a extreure aigua dels aqüífers han de pagar una multa en la quantitat fixada per l'Ajuntament.

4. L'Ajuntament de cada municipi ha d'acordar la quantitat determinada d'aigua que es pot extreure d'un aqüífer en època de sequera.

5. L'administració local ha de controlar mensualment l'aigua dels aqüífers.

ARTICLE 4

Com conscienciar la població del problema de l'aigua

1. El Govern té la responsabilitat de conscienciar els ciutadans del valor de l'aigua.

2. El Govern ha d'actuar en els aspectes següents:

a) Fer campanyes publicitàries periòdiques en ràdio, televisió, premsa, tanques publicitàries i altres mitjans de comunicació.

b) Incloure en els informatius un espai on s'informi els espectadors del nivell d'aigua que hi ha als pantans i quin és el seu estat.

c) Subvencionar els col·lectius i les empreses perquè facin activitats festives o públiques entorn del valor de l'aigua.

d) Subvencionar els especialistes entesos en aquesta matèria perquè difonguin el valor de l'aigua amb tallers educatius a les escoles, els espais i d'altres institucions.

e) Contractar empreses de dibuixos animats perquè facin programes sobre el valor de l'aigua, ja que és interessant aprofitar la televisió perquè els infants aprenguin d'una manera amena.

ARTICLE 5

Com regular el consum d'aigua

1. El Govern ha de regular el consum d'aigua als habitatges prohibint la col·locació de banyeres en comptes de dutxes.

2. L'Ajuntament ha d'obligar els constructors a col·locar un regulador de pressió a l'aixeta principal quan construeixin una casa o edifici d'habitatges.

3. El Govern ha d'establir una quantitat d'aigua per habitatge segons el nombre d'habitants. Si aquesta quantitat se sobrepassa, el rebut ha de ser incrementat amb una multa.

4. Els ciutadans que tenen piscina han de mantenir l'aigua en condicions tot l'any, perquè no es faci malbé i no l'hagin de canviar quan arriba l'estiu.

5. El Govern ha d'obligar les empreses que fabriquen aparells de reg automàtic a proveir-los d'un sensor perquè quan plou deixin de regar.

6. L'Administració ha de posar aixetes de tancament automàtic en els llocs públics i obligar a posar-les en els llocs d'accés públic –bars, restaurants, hotels i altres establiments–, perquè no es malgasti l'aigua si la gent les deixa obertes.

ARTICLE 6

Com reutilitzar l'aigua ja utilitzada

1. Els municipis de més de 500 habitants han de tenir una depuradora per a la reutilització de l'aigua.

2. La depuradora ha de sanejar l'aigua per a dos serveis diferenciats: el consum personal i el destinat a indústries i regadiu:

a) L'aigua destinada a ser beguda i per a higiene personal ha de tenir una bona qualitat, fins i tot de gust.

b) L'aigua no potable que surt de la depuradora ha de ser canalitzada per a fer-la servir a les indústries i el regadiu.

3. La Generalitat ha de subvencionar els ajuntaments per a la canalització de les aigües no potables.

CEIP Perú, Barcelona

Projecte de llei de foment del civisme

PREÀMBUL

Catalunya es troba des de fa uns anys immersa en una allau de conductes antisocials que vulnereix els principis ètics de la convivència.

Les nostres ciutats i molts indrets es veuen diàriament amenaçats per actes vandàlics que deixen una empremta difícil d'esborrar.

Com a ciutadans i ciutadanes del futur, creiem que és necessari un canvi d'hàbits i actituds i una legislació que actui de fre davant els grafitis, els sorolls, les drogues, les escombraries, els orins i tot el que pertorbi la convivència.

Si fem una ullada a les capitals europees veïnes podrem constatar les següents diferències:

Londres. La capital d'Anglaterra castiga amb penes de presó que poden arribar fins a cinc anys i severes multes les conductes antisocials dels adults que persisteixen a:

- fer soroll a la nit,
- consumir droga en públic,
- llençar escombraries al carrer,
- pintar les parets amb grafitis
- i orinar al carrer.

El 2004 el nombre de delictes antisocials va superar el milió d'episodis amb un augment del 7% respecte a l'any anterior.

Per als menors d'edat els tribunals dictaminen unes mesures especials per a reeducar-los més que sancionar-los.

París. La ciutat de la llum, amb 26 milions de turistes el 2004, sempre presenta un aspecte quasi impecable, fins i tot al mes d'agost, quan les masses desborden terrasses, bulevards, museus i parcs. És un exemple de civisme, llibertat i tolerància respectant l'espai públic i el patrimoni.

De tota manera, s'ha endurit la legislació sobre civisme perquè la policia nacional, amb tolerància zero, pugui actuar «en calent» sobre el territori, on la seva presència és visible i activa.

Venècia. Itàlia, amb 37,1 milions de visitants el 2004, és la cinquena destinació turística del món.

El juliol del 2005, l'Ajuntament va multar vuit turistes amb 50 euros cada un perquè anaven sense samarreta per la plaça de Sant Marc. «L'hospitalitat no s'ha de confondre amb la permissivitat, ja que no respectaven la dignitat de la ciutat», va declarar Augusto Salvatore, conseller de la tutela i el decòrum ciutadans.

Florència. A la ciutat del Mèdicis està prohibit seure a les escales dels monuments per a menjar, beure i fer actes contraris a la neteja i al decòrum que pertorbin la quietud pública.

Antecedents. Propostes d'alguns municipis de Catalunya

Granollers. L'Ajuntament ha posat en marxa el projecte Graffnollers per a facilitar el procés creatiu dels joves i regular així determinades pràctiques artístiques que habitualment es produeixen en el marge de la legalitat. Per mitjà del Servei de Joventut es localitzen els murs públics i privats que poden ser il·lustrats amb un grafit i, si els seus amos hi estan d'acord, se signa un pacte. Aquests murs autoritzats se senyalitzen amb la marca del projecte i unes línies verticals indiquen el límit de l'espai on es pot pintar.

Els artistes han de presentar una instància segons la qual es comprometen a no generar brutícia, no bloquejar el pas en els espais públics, no generar sorolls excessius i no incloure en la seva obra continguts violents, polítics o pornogràfics.

L'Ajuntament es reserva el dret a repintar el mur si no s'adequa als acords establerts o quan hagin passat nou mesos.

L'Hospitalet de Llobregat. L'alcalde va presentar el nou servei de neteja de pintades d'edificis públics i privats de la ciutat. Aquest servei s'afegeix a la brigada cívica, que des de fa anys treballa en el municipi netejant espais públics i retirant cartells de les façanes. El seu cost s'eleva als 600.000 euros.

Lleida. L'Ajuntament ha cedit un mur d'enormes dimensions de la ribera del Segre als artistes grafistes que ho han demanat perquè puguin esplaïar-se i canalitzar la seva creativitat.

Sitges. La blanca Subur ha endegat una campanya a tots els carrers, on al damunt de rajoles de ceràmica es pot llegir frases com: «No embruteu les parets. La netedat és un gran senyal de civilització.»

La Federació de Municipis de Catalunya. La Federació de Municipis de Catalunya (FMC), que agrupa més de mig miler d'ajuntaments i trenta consells comarcals, ha acordat de crear un laboratori perquè elabori un estudi sobre la situació actual del civisme. Quan en tinguï els resultats farà recomanacions als consistoris per a promoure la ciutadania cívica.

El president de la FMC, Manuel Bustos, va declarar que l'Observatori del Civisme i la Convivència vol convertir-se en un fòrum de reflexió per a suggerir propostes concretes d'actuació al conjunt de les administracions públiques, especialment als ajuntaments.

ARTICLE 1

Vigilància ciutadana

Les administracions han de vetllar perquè els espais públics i privats no siguin escenari d'actes incívics que els malmetin o en distorsionin la visió.

ARTICLE 2

Autorització municipal

Els Ajuntaments han de deixar unes zones perquè puguin ser pintades, però han de ser molt rigorosos quan els grafitis es troben en llocs no tolerats.

ARTICLE 3
Penalització judicial

Es considera delictiu atemptar contra qualsevol objecte, mur o vidre del municipi que no tingui autorització.

ARTICLE 4
Redempció social

Els grafistes que incompleixin els pactes establerts amb les administracions han de col·laborar amb les brigades de neteja per a restituir els danys que han generat.

ARTICLE 5
Col·laboració institucional

Els cossos de seguretat, els serveis socials i els serveis d'inspecció han d'estar coordinats per a donar les respostes necessàries a cada agressió, que poden arribar, si és el cas, a una condemna judicial.

ARTICLE 6
Participació ciutadana

Cal demanar l'opinió dels ciutadans per a valorar si les tanques autoritzades tenen creativitat i nivell artístic o són còpies deformades de la realitat.

ARTICLE 7
Criteris de selecció

No es permeten les imatges que incitin a la violència o el racisme o les de caràcter pornogràfic. La seva realització resta prohibida.

ARTICLE 8
Especialització dels continguts

Els grafitis especialitzats, per exemple els *manga*, han de tenir un espai comú perquè els seus seguidors els puguin contemplar com un espectacle.

ARTICLE 9
Premis a les iniciatives populars

Atès que l'incivisme és considerat un delictes contra la societat i com a tal ha de ser sancionat, també cal estimular i premiar les bones iniciatives que els col·lectius de barri o carrer emprenen en pro dels seus espais.

ARTICLE 10
Campanyes publicitàries

Des dels centres educatius i els mitjans d'informació, com ara la ràdio, la televisió i la premsa, cal potenciar el bon ús de l'entorn per a contribuir a una vida millor.

Col·legi Jardí, Granollers

Projecte de llei per a la millora de la salut bucodental dels escolars de Catalunya

PREÀMBUL

L'article 43 de la Constitució espanyola reconeix el dret a la protecció de la salut per a tots els ciutadans i dóna la responsabilitat als poders públics d'organitzar i tutelar la salut pública per mitjà de mesures preventives, de les prestacions i dels serveis necessaris.

Segons el *Diccionari escolar* del Grup Promotor Santillana, la sanitat és el conjunt de serveis, edificis i persones que tenen cura de la salut dels ciutadans.

La sanitat pública catalana ha fet grans progressos els darrers anys, però tot i així, en alguns casos ofereix una sèrie de serveis insuficients, atenent les necessitats de la població.

En l'actualitat una part dels serveis odontològics –pròtesi bucal, periodòncia, endodòncia, higiene, ortodòncia– que la població necessita no els cobreix la sanitat pública.

Una bona prevenció de la salut bucodental és clau per a reduir patologies com la càries, el càncer de boca o la periodontitis, i alhora disminuir les despeses derivades del tractament d'aquestes malalties.

Segons els informes mundials sobre salut, les malalties bucodentals constitueixen un important problema de salut pública i s'ha pogut constatar que hi ha una relació directa entre el nivell socioeconòmic de les famílies i la salut bucodental.

D'aquests informes podem deduir:

1. Que la sanitat pública no cobreix moltes de les despeses que ocasiona el fet d'anar al dentista.
2. Que la visita al dentista ocasiona a les famílies una forta despesa econòmica.
3. Que una gran part de la població acudeix a l'odontòleg quan li és del tot imprescindible.
4. Que en general, per tant, la societat no té en compte la prevenció adequada pel que fa a la salut bucodental.

Per a promoure una salut bucodental òptima i gràcia de la població catalana proposem el següent projecte de llei.

TÍTOL I

De la prevenció

CAPÍTOL 1

Higiene bucodental a l'escola

ARTICLE 1

El personal sanitari especialitzat ha de portar a terme a l'escola les activitats adients per a l'aprenentatge individual i col·lectiu de les tècniques de raspallat i promoció d'hàbits saludables com la dieta.

ARTICLE 2

Els infants que es queden a dinar a les escoles s'han de rentar les dents després de dinar. Cadascun ha de portar els seus estris per a la higiene bucodental.

ARTICLE 3

Tots els alumnes d'edats compreses entre els 6 i els 16 anys han de dur a terme el programa de glopeig de solucions fluorades.

CAPÍTOL 2

Medicina preventiva en l'àmbit de l'odontologia

ARTICLE 4

Un cop a l'any el personal especialitzat ha de passar per les escoles de Catalunya per a fer el reconeixement i revisar la salut dental de cada un dels alumnes de primària i secundària.

ARTICLE 5

L'informe del dentista, amb el diagnòstic realitzat, la patologia detectada i, si cal, les indicacions que s'han de seguir ha de ser enviat als pares per mitjà dels mateixos alumnes.

TÍTOL II

De l'ampliació de les prestacions sanitàries

ARTICLE 6

Els infants fins al 16 anys han de rebre els tractaments odontològics generals –com ara les obturacions de les peces dentals definitives, els segellats de fissures, la realització de profilaxi periodontal, el tractament de les males oclusions o la, reconstrucció de les dents fracturades– de manera gratuïta.

ARTICLE 7

S'han de subvencionar d'acord amb les rendes familiars els tractaments d'ortopèdia i ortodòncia amb aparells mòbils, expansors, bràquets i qualsevol altre dispositiu dental.

CEIP Josep Manuel Peramàs, Mataró

**Projecte de llei contra la violència
als centres educatius**

PREÀMBUL

L'augment de les agressions físiques i verbals entre els alumnes als centres educatius és cada cop més preocupant. L'escola, lloc on es formen els futurs ciutadans de la nostra societat, s'està convertint, lentament, en un espai poc propici a aquest treball. La intolerància i la manca de diàleg i de respecte sembla que hi estiguin guanyant terreny.

L'escola hi té la seva responsabilitat, però la família també. Ha de vetllar pel seu bé, ha d'aprendre a dir que no, ja que això també és educar. Els pares han d'ensenyar els fills a respectar, a tolerar, a tenir un comportament cívica. En resum, a comportar-se correctament dins d'una societat.

La responsabilitat de la mateixa societat tampoc no la podem oblidar. Els models i els valors que s'estan transmetent als infants no són positius. Aspectes com la conciliació laboral i familiar s'han de treballar. I els centres educatius se'ls ha de dotar de recursos i estratègies perquè tot això no vagi a més. En les nostres mans, doncs, tenim el futur de la nostra societat.

CAPÍTOL 1

Els infants

ARTICLE 1

El respecte

Els alumnes tenen el deure de respectar qualsevol persona de la comunitat educativa.

ARTICLE 2

Serveis a la comunitat

Els actes que produeixen danys en el mobiliari escolar es penalitzen amb un nombre d'hores fora de l'horari lectiu, determinat d'acord amb la gravetat dels fets, destinades al servei de la comunitat educativa.

ARTICLE 3

Aula de reflexió

Els alumnes reincidents han d'assistir a una aula creada en cada centre educatiu on, per mitjà de professionals, s'han de fer treballs per a orientar i guiar la seva actitud envers els altres.

CAPÍTOL 2

Els pares

ARTICLE 4

Els pares i els fills

Els pares s'han de preocupar pel que fan els seus fills. En el cas que hi tinguin dificultats, els centres educatius els han d'oferir suport de professionals per a orientar-los.

ARTICLE 5

El diàleg

El centre educatiu i la família han d'ensenyar estratègies per a solucionar els conflictes, ja que l'agressió no soluciona res; tot al contrari, fa més gran el conflicte.

ARTICLE 6

Comunicació entre l'escola i la família

S'ha de potenciar la comunicació entre els pares i els mestres. Amb aquest objectiu, els pares treballadors tenen el dret d'exigir a la seva empresa el gaudi del temps necessari per a entrevistar-se amb el centre educatiu.

CAPÍTOL 3

Els centres educatius

ARTICLE 7

Reglament de règim intern

Els centres educatius han de revisar el seu reglament de règim intern i adaptar-lo a les necessitats actuals.

CEIP Joanot Alisanda, Sabadell

Proposició de llei de millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i de prevenció de les conductes incíviques

PREÀMBUL

Millorar la qualitat de vida a les ciutats és indispensable per a garantir que els seus ciutadans tinguin una vida harmònica, equilibrada i saludable. Així mateix, el grau de qualitat de vida de què gaudeixen les ciutats és també determinant per a la convivència harmònica, equilibrada i pacífica entre els seus ciutadans.

Per a garantir una bona qualitat de vida a les nostres ciutats, cal la participació i la col·laboració tant de les institucions com de tots i cadascun dels ciutadans. Tant les institucions com els ciutadans són responsables de la qualitat de vida de les ciutats.

Les institucions han de posar les condicions perquè l'espai de les ciutats sigui un espai humà i humanitzador, on sigui possible de viure en harmonia. Així mateix, han de vetllar per a preservar, protegir i mantenir els espais públics, és a dir, els espais que són de tots.

Els ciutadans han de conèixer, respectar i complir les lleis i les normes que regulen la convivència ciutadana respectant les ciutats i els conciutadans.

En pocs anys, la vida de les ciutats ha canviat de tal manera que es fa necessari adoptar mesures que ajudin a millorar la qualitat de vida de la nostra societat i la convivència entre els ciutadans.

CAPÍTOL 1

La contaminació acústica

ARTICLE 1

Atès que la contaminació acústica de les ciutats és tan elevada que constitueix un greu perill per a la salut física i psíquica dels seus ciutadans, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries perquè el seu nivell es redueixi dràsticament. Per això, s'estableixen com a mínim dues zones diferenciades pel que fa als dB (decibels) permesos: les zones prioritàriament destinades a habitatges i les zones industrials. En les primeres, el nombre màxim de dB permès és entre 50 i 55 dB durant el dia i entre 40 i 45 dB durant la nit. En les zones industrials, el nombre de dB permesos pot oscil·lar entre 60 i 65 durant el dia i entre 50 i 60 durant la nit.

ARTICLE 2

Per a reduir la quantitat de soroll que contamina les ciutats els ajuntaments han d'ampliar al màxim possible les zones de vianants, sobretot en els nuclis antics de les ciutats, on, a causa de la poca amplada dels carrers, el soroll dels vehicles és molt més intens.

ARTICLE 3

Tenint en compte que la major part del soroll ambiental és provocat pel trànsit viari, s'ha d'afavorir, incentivar i abaratir els transports públics per a reduir el nombre de vehicles amb motor que circulen per les ciutats.

ARTICLE 4

Atès que un altre factor que fa augmentar considerablement la quantitat de soroll és l'excés de velocitat, els Mossos d'Esquadra i la Policia Municipal han de vetllar perquè la velocitat dels vehicles, a l'interior de les ciutats, no sobrepassi els 40 Km per hora.

ARTICLE 5

No es permet la circulació de motos i cotxes trucats que, per aquesta raó, fan més soroll del que feien en sortir de fàbrica. Els vehicles que circulin fent més soroll del compte han de ser confiscats per un període mínim de sis mesos. Als conductors reincidents per tercera vegada se'ls ha de confiscar definitivament el vehicle i retirar el permís de conduir. Igual que es fan controls periòdics d'alcoholèmia, cal establir controls periòdics dels motors i els tubs d'escapament dels vehicles que circulen per l'interior de les ciutats.

ARTICLE 6

Entre les 10 del vespre i les 7 del matí no es permet fer cap activitat al carrer que provoqui soroll i destorbi el descans dels ciutadans. S'han de prendre les mesures necessàries perquè, durant la nit, es respecti el descans dels veïns.

ARTICLE 7

Els ajuntaments, en la seva planificació urbanística, han de tenir en compte tots els aspectes urbanístics i arquitectònics que poden ajudar a disminuir l'impacte de la contaminació acústica.

CAPÍTOL 2

La contaminació visual

ARTICLE 8

Atès que un altre factor que fa que les nostres ciutats siguin estressants i contribueixin al descentrament de l'ésser humà és la contaminació visual a què són sotmesos tots els qui hi viuen, que la contaminació visual destrueix la bellesa i omple les ciutats de lletjor i que les ciutats haurien d'imitar l'harmonia i l'equilibri de la natura, però actualment són plenes de propaganda que les enlletgeix i les embruta, ja que els interessos de les empreses privades passen pel damunt dels interessos i de les necessitats individuals i col·lectives dels ciutadans, cal prioritzar la llibertat dels ciutadans per damunt dels interessos econòmics de les empreses limitant i regulant els espais destinats a la propaganda, per a evitar que aquesta envaeixi l'espai urbà i en trenqui l'harmonia.

ARTICLE 9

Ja que un altre element que contribueix a la contaminació visual són els cables elèctrics, en les noves construccions tots els cables elèctrics han d'estar soterrats i s'ha d'establir un període de temps raonable perquè progressivament se soterrin els existents.

ARTICLE 10

En el nucli antic de les ciutats i en tots els edificis i les zones considerats d'interès arquitectònic es prohibeix la instal·lació de qualsevol aparell o element d'aire condicionat visible des de la via pública. En els altres casos, els equips han de disposar d'una protecció visual, no poden ultrapassar la línia de façana i s'ha de procurar d'harmonitzar-los amb els elements que la componen –reixes, gelosies, rètols o altres elements–.

ARTICLE 11

Els propietaris, tant si són particulars com empreses o institucions, tenen l'obligació de mantenir en bon estat l'estructura i les façanes dels edificis, les cases o els habitatges de la seva propietat, tant si estan en ús com si estan tancats. A aquest efecte, les administracions han de facilitar ajudes o subvencions als propietaris que no disposen dels recursos econòmics suficients per a dur a terme el manteniment i les reparacions que requereixen, sempre que es tracti del seu habitatge habitual.

ARTICLE 12

No es permet l'existència de cases o edificis tancats. Cap casa, immoble o edifici no pot romandre tancat durant més de cinc anys, passats els quals els propietaris han de donar-li algun ús, ja sigui per venda, lloguer o cessió.

CAPÍTOL 3

Els carrers i de les places

ARTICLE 13

Les voreres dels carrers han de tenir una amplada mínima d'un metre per a facilitar el pas de les cadires de rodes, els cotxets i els vianants en general. Així mateix, cal que disposin de rampes perquè les cadires de rodes i els cotxets puguin accedir-hi sense dificultat.

ARTICLE 14

Cal tenir una cura especial a fer complir la normativa que prohibeix estacionar els vehicles damunt les voreres.

ARTICLE 15

Les administracions i els ciutadans tenen el deure de mantenir nets els carrers i les places. Tots els veïns han de col·laborar amb els seus impostos a la neteja dels carrers i les places. Es prohibeix llençar qualsevol tipus d'objecte a terra –papers, puntes de cigarretes, plàstics o altres residus–. Els propietaris de gossos tenen l'obligació de recollir la femta dels seus animals.

Els ciutadans que infringeixin aquesta normativa han de ser sancionats amb la multa corresponent i han de netejar el carrer o la plaça que hagin embrutat.

ARTICLE 16

Atès que una altra pràctica que contribueix a embrutar els carrers és la propaganda que algunes empreses, cada vegada de manera més insistent, reparteixen per les cases i pels vidres dels vehicles aparcats, i que, d'altra banda, aquesta pràctica envaeix també l'espai privat dels ciutadans, tant per a protegir l'espai privat dels ciutadans com per a evitar que s'embrutin els carrers es prohibeix el repartiment de propaganda. L'Administració ha de sancionar les empreses o els particulars que duguin a terme aquesta pràctica i els ciutadans poden interposar una denúncia contra les empreses o els particulars que els hagin deixat propaganda a casa o al cotxe.

ARTICLE 17

Perquè les empreses i els particulars que ho vulguin puguin donar a conèixer els seus productes o serveis, les ciutats han de disposar d'un nombre limitat d'espais on es puguin instal·lar cartelleres i contenidors per a dipositar-hi la propaganda. Per a utilitzar aquests espais cal pagar una taxa a l'Ajuntament.

ARTICLE 18

Es prohibeix embrutar les parets i el mobiliari urbà amb guixades o grafitis. Per a evitar que aquesta pràctica proliferi, es prohibeix la venda d'esprais de pintura als menors de 18 anys. Tota persona que infringeixi aquesta norma de convivència, ha de netejar la façana o el mobiliari que hagi embrutat. Això no obstant, si després d'haver-ho netejat no és possible que torni a quedar en bon estat, ha d'assumir les despeses de la seva reparació o canvi.

CAPÍTOL 4

El mobiliari urbà

ARTICLE 19

Els ajuntaments són els responsables d'equipar les ciutats amb el mobiliari urbà necessari, de fer-ne el manteniment i de vetllar perquè no sigui malmès. Es considera material urbà necessari els semàfors, els senyals de trànsit, els contenidors de deixalles, les papereres, els cendrers, els pipicans, les parades d'autobusos, els bancs, les jardineres, les cartelleres, els jocs infantils i els fanals. Pel que fa als semàfors, han de disposar de senyals acústics per als invidents.

ARTICLE 20

Els ciutadans tenen l'obligació de respectar, cuidar i no embrutar ni fer malbé el mobiliari urbà.

ARTICLE 21

Cada ajuntament ha d'aprovar les ordenances municipals corresponents per a regular la quantitat i tipus de mobiliari urbà de què ha de disposar la seva ciutat. Aquestes ordenances han de tenir en compte les sancions que cal imposar als ciutadans que en facin un mal ús o el malmetin. A part de les possibles sancions econòmiques que cada ajuntament estableixi, les ordenances han de tenir sempre en compte, com a mínim, el fet de la reparació o neteja del mobiliari malmès per compte de la persona o de les persones infractores.

CAPÍTOL 5

Els parcs i els jardins

ARTICLE 22

En funció de les seves dimensions i del nombre d'habitants, les ciutats han de disposar d'una superfície suficient d'espais verds i oberts –parcs i jardins– on els ciutadans puguin estar en contacte amb la natura, passejar, llegir, jugar i portar a terme altres activitats lúdiques. Aquests espais han d'estar repartits equitativament pels barris o zones de la ciutat.

ARTICLE 23

Als parcs i els jardins s'han d'habilitar zones on els infants, els joves i els adults puguin fer jocs i activitats de lleure que no es poden fer al mig dels carrers i de les places. Aquestes zones inclouen espais per als jocs infantils, jocs de pilota, patinatge, monopatins, petanques, bitlles i jocs de taula, i es poden aprofitar també per a recuperar i difondre jocs antics o tradicionals i evitar així que es perdin.

ARTICLE 24

Les plantes dels parcs i els jardins han de ser prioritàriament autòctones o, en tot cas, d'espècies que es puguin adaptar bé al medi ambient i al clima del lloc.

ARTICLE 25

Cada any, a la primavera, s'ha d'organitzar el dia de les plantes o festa dels parcs. Durant aquest dia s'han de portar a terme, a tots els parcs i els jardins, activitats per a conscienciar els ciutadans de la importància i la necessitat dels parcs i del deure de protegir-los. Aquest dia tothom pot participar en una plantada col·lectiva de plantes.

ARTICLE 26

Els ajuntaments s'encarreguen de mantenir els parcs i els jardins cuidats i nets. Els ciutadans tenen l'obligació de respectar-los, no embrutar-los i no fer-los malbé. Als parcs hi ha d'haver el personal de vigilància necessari per a procurar que tothom els respecti.

CAPÍTOL 6

La vigilància i el manteniment

ARTICLE 27

S'institueix la figura del vigilant. El vigilant és la persona encarregada de vetllar perquè els ciutadans respectin les normes de convivència i d'ajudar els ciutadans que ho necessitin. A més dels parcs i jardins, hi ha d'haver vigilants a tots els barris i les zones de les ciutats.

ARTICLE 28

Els vigilants no han de formar part de cap cos de policia, ja que la seva missió no és la mateixa que la dels policies, sinó la de vigilar, ajudar i fer complir les normes de convivència.

CAPÍTOL 7

Les conductes incíviques

ARTICLE 29

El Govern i els ajuntaments han de fomentar les conductes cíviqes difonent i donant a conèixer totes les normes cíviqes que els ciutadans estan obligats a complir. Els ciutadans tenen el deure de conèixer-les i de complir-les.

ARTICLE 30

Atès que l'educació és fonamental per a evitar les conductes incíviques dels ciutadans, la Generalitat i els ajuntaments han d'organitzar i promoure activitats educatives a les escoles i els instituts perquè els infants i els joves aprenguin a conviure i a conèixer i respectar les normes de convivència. És important que els infants i els joves aprenguin que els ciutadans, si volen tenir drets, han de tenir també deures.

ARTICLE 31

És necessari que els ciutadans coneguin el cost de mantenir en bon estat i en condicions els carrers, les places, els parcs, els jardins i tots els espais públics, i quina part d'aquest cost ha pagat cada ciutadà amb els seus impostos.

ARTICLE 32

La Generalitat i els ajuntaments han de fer tot el possible per a educar la consciència cívica dels ciutadans i per a impedir les conductes incíviques. que representen una falta de respecte envers els altres ciutadans i envers la ciutat.